

הארקדיום

הרביעון לריקודים ומחול

אוקטובר 1989

מספר 5 המחיר 7 ש"ח

מויסייב
להקת הייצוג של בריה"ם
חנוכה 89'

ריקדיום

הרביעון לריקודים ומחלול

עמוד 20

גילגלו של נינן
מאת יוסי ספיבק

עמוד 23

עם אחד לאחד
מאת סמדר אבידן

עמוד 26

ההוקಡות בפסטיבל כרמייאל
מאת יואב אשורי אל

עמוד 27

דילה החדשנה
מאת עלי כהן

עמוד 28

שורדים או ענפים
מאת רונה שותה

עמוד 43-36

לוח ההוקಡות

כתובת המערכת: נורוק 27 בני ברק 51243 טלפון 03-509947-56

עורך: ירון מישר

עריכה גרפית: עופר פלדמן

עריכה לשונית: יוסי ספיבק

- צלמים: תמנוגות כרמייאל

- אבישי וולקן

משתתפים: (עפ"י סדר א'ב':)

סמדר אבידן, תמר אליגור, יואב

ארשטייל, רפי דמות, גביידורו,

דר' דבורה חנון, שלום חרמוני,

עליזה כהן, רינה מאיר, יוסי ספיבק,

דר' צבי פרדהבר, יוסי פרונקל,

דורון קליינגרהוף, רינה שרת,

עדית מערכת: נורן כרמיין, יIRON.

מישר, יוסי ספיבק.

סדר מחשב: יאיר בענה הגרא'

טל אביג'

דפוס: הדפסום החדש

הפקאה: אטלו

הפקה: מרכז ההקלטות לריקודי

עם 03-509947-50

עמוד 8

טובה צימבל נטע - המערה הבודואית
מאת דוד צבי פידלובסקי

עמוד 10

זו היהת השנה שהיתה
מאת יוסי מונקל

עמוד 12

פרקם בתולדות ריקודי העם היישראלי
מאת שלום חרמוני

עמוד 14

הבה ונא במחול
ואני עם ובקה שטווומן

עמוד 18

מחנה פינגן אין באורה'ב
מאת אמי דזורי

עמוד 4

חובשים באים

עמוד 6

רגשי אינובי - סיפורי מהחיים
מאת סמדר אבידן

בסיוו' ההסתדרות
הכללית של העובדים
בארכ' ישראל

דבר העורך

קוראים גליון וקדים מס' 5, ובו

סיכום נוחבים מפסטיבל כרמייאל

89'. קייז חם היה לבולנו (פרט למוג'

האויר): פסטיבל מחול וביט

התהמודד בראליות ובובות ייצגו את

מחול שיטריאליות וברבי הארץ ולהקות

ישראל בפסטיבלים בחו"ל - הן

לבטה שעוזאת בצעורה יפה ומוכנדת.

חבל שפעילות זו אינה מתבטאת מעל

דפי וקדים'.

בחוויי הייקודים הקיץ מנגז
למנוחה והതוששות. חיים רבים
(במו הקדים) יוצאו לפנדה.

ב hasilמלומיות לדיקודים חדשים
הייתה וריאנט מהבתוקף הקיץ, אם

כى בתחרויות בפסטיבל כרמייאל והונז

ליקודים חדשים בכמות המספקה

במושיע המחלט המקצועני וכיוון לקייז

חס במיניח, בשחוותם תמיד

בכחוות... יוסי פנקל מסכם לנו את

העונה השניה.

להקת מושטיב' הגדולה תהיה בארץ

בסוף דצמבר יש לצפת ששוותי

הפללקלו יוכו הפעם להגנה

אמיתית.

המודדים הקבועים, לוח החוקדות

וכתבות בנושא דבבים ומוגנים, גם

הם עימנו כמו תמיד.

או מאמחים לכם קריאה מהנה

ובעיקר שנה טוביה!

שלכם בתמיד

דון מישר

פסטיבל כרמייאל

פסטיבל כרמייאל יצא בדרך ביזמת של דודן דן דונן, יגאל בן נון ותרצזה הודס. האגף לתרבות ואמנויות במשרד החינוך והתרבות, הוא שהוביל את רעיון הפסטיבל, להק על עצמו את האחריות הכתפית, ועודד את ראש העיר, ברוך ונגר, ויל' לקחת על עצמו את האחריות להשתתת המשאים לפסטיבל ולהקמה של האמפיאטרון הנהדר אשר הוקם בסיסו הקק'ל ובוכות מסירותו הגדולה של מוד וגנץ.

זומי הפסטיבל וההנהלה אשר הרכבה מנציגי עירית כרמייאל, משרד החינוך והתרבות וההנחות והဆדרות, הם שהחלטו להטיל את הנהלה האמנותית על יונתן כרמיון, אשר יצר עבור מוסגרות סיגניות במחול הירושאי לבמה, ושיכנו את כל הגוף

כى הוא האיש המתאים.

בראש הנהלת הפסטיבל הראשון עמדו ברוך ונגר ודודן דונן. לאחר בחירתו של עדי אלדר לראש העדר החינוך, הוביל הוא יחד עם משרד החינוך והתרבות את הפסטיבל השני, אשר יצא אל הפועל בתמיכתו הנזולנית של מר' יצחק נבו, סגן ראש הממשלה ושר החינוך ושר התרבות. משה בר'יזא מנהל מחלקת האמנות במשרד החינוך ולתפקידו בתפקידו, דאה בקיומו של הפסטיבל ממשימה חשובה בbijouterie ובעל יכולות, בוגרות של המדריך לרוקודאים, קהל הרוקדים, להקות המחלול, והמדרכיבים, אשר רואו בפסטיבל כרמייאל מפעל גדול, היה הפסטיבל לחוג עממי נפלא של כלנו.

האגף לתרבות ואמנויות במשרד החינוך והתרבות, רואה בהערכה את הוצאותנו לאור של עתון וקדים, אשר חסר עד כה כלנו. האגף ביחס עם ההסתדרות מסיעים בהזאתו של העתון בראשותם בו כל מכך חשוב חשוב למדרכיבים, להקות המחלול ולרוקודים, ואמציעו יצירתם קשור ולגיבושה של תנועת ריקודי העם.

רקדנים ומבנה להתקתו ופרטוואר חדש. בלהקה המוקורית היו 30 חברים. ביום יש בה 150 רקדנים ו-35 מוסיקאים הלומדים ומתאמנים בבית הספר שנוסף רשותית בשנות ה-40. לבני ה-13 יש מסלול לימודים בן 5 שנים לפני הצעופות הרשומות להתקה. כל שנותיהם מתקיימות בחינות ומבחן 600 ממעדים בחרים לבסוף ורק 20 תלמידים.

"אני נשאל הרבה אם ברצוני להפסיק, לנוח, להניח ללהקה להמשיך בלבד. אכן - לעולם איננו מפסיק. זה כמו לנשותם. אם אתה מפסיק לנשותם אתה מפסיק לחיות. עברו לנצח ולנשותם הם פועלהacht – דומם".

"אני נשאל הרבה אם ברצוני להפּסִיק, לוזה, להניח להתקה להמשיך בלבד. אמן – לעולם איןנו מפסיק. זה כמו לנושות. אם אתה מפסיק לנושות אתה מפסיק לחיות. עבורו ליצור ולנותם הם פועליה אחת – דומה".

איגוד אקלסנודורפי' מוסיב קובל את תואר הכבוד הגדויל ביותר של עולם התהבות בארכו: "אמן העם".¹ להקטנו של מוסיב היא היחידה שעבודותיה מבוססות על מחול עממי אשר נאסף מ-15 הרפובליקות הסובייטיות והעמים שוכבבים אותה. אולם הם תמיד משאירים לה את החירות לשלב ייחדות פולקלורי עם אלמנטים דרמטיים ורובה אקורובטיי.² קה.

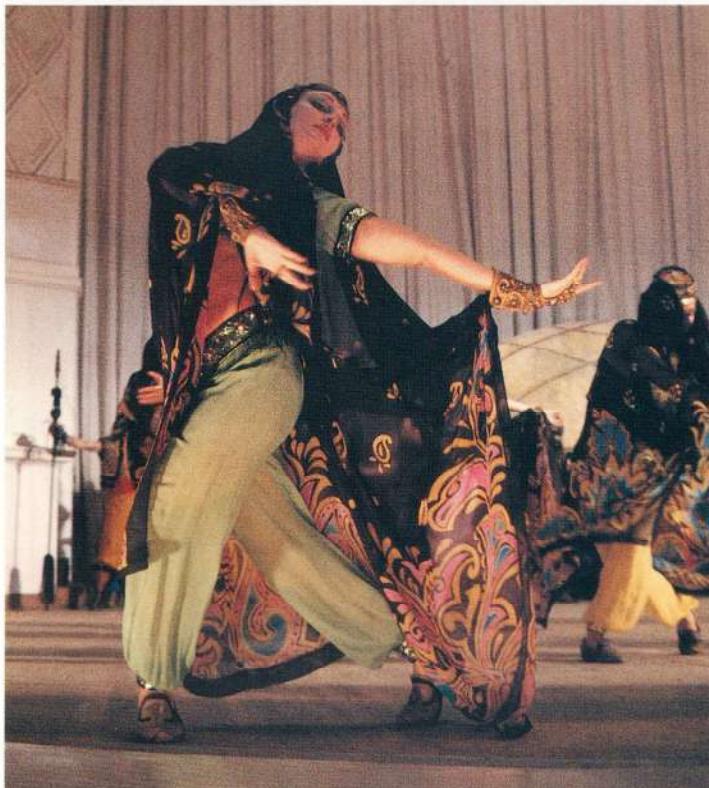
קבוצות המחולם בראש ברוא
שונה רקדי בטל מקטזוניים, עם
מודעות להבטנות, אקורטוטיקה,
על שמייה מוסיקלית חזה ויכולה
לגן ולשחק כלים מוסיקליים (נוו'
בדי יוקו) "בקיצור", מגדר מוסיב,
הרקון המושלים".

מוסיב אין מגביל את להקתו להשעות מזווח אודופניות בלבד ובתוכנתו משולבות עבודות עם השראה ספרדית – "ירוק הקטוע". טות", סינית – "שאנציאקו" ודרום אמריקנית – "מלאמבה" לצד מחר לוט דסיטים מסורתיים כמו הרוקוד האקוואריאני "נסאקס" וכל אקורטני קת אויה, סיבובי חיים וכיפויות ברך בלתי אפשריות. הריקוד המולדאי מקאננו ממולו'ה המגש לשיאו בריי קוד מהיר ביותר של הרקדנים, "הסיב אויר" מתוך האנרגיה היוצאת

של בורודין המציג לוחמים אודינאים
ליים יזומים ושבחות שבות.
"הפרטיזאנים" ריקוד המוקדש ללוחם
מיים בנאצים במהלך מלחמת העולם השנייה,
וועוד.

החושים באים...

תאוטרליים מרהיבים עם המיצאות

בBORANOGRAPHY nowot. 1937 היה זה הפעם נקודת מפנה בקריירה של מוסייב. "באילו וולדטי החדש ברודקן" מוסייב העלה לשבני את העדשות והדבבות הרוסיות להענין לו אמרמעטער בעספיהם כדי לסייע להקה החדשה אשר תיציג את מכלול הרבי-דים של המהול הרוסי העממי. מושייב הקים בית ספר חדש, גייס

רשם גם הוא לאחר מכן ברוסיה. כבר ביולי 18 הופיע מוסיב בתקפי דים הראשיים בובלו שיכל קשת הרפרטואר הקלאסי הרוסי. לצד עבדותו בקדון, החל מוסיב לטפח את הקריירה שלו ככוריאוגרף. הקניות הגיעו ונמשך עבד "אהבה לשולש תפסחים", "סאלאמדו" ובטל מודרני בשם "דווילג'" נכו לביבירות נלהבות אפללו מוחמדמייר ששבמקורי המחול ברוסיה אשר לא יכל להתעלם מיגיש-

ל הקט הריקוד של מוסיב
נחשבת לאחת החוויות הנדר
לוט ביתור של עולם הריקוד
ב-50 השנים האחרונות.

וקדינה מוכתרים בתארים ובם
בגון: "קוסמי עולם הריקוד", "מבדר"
רימס יותר מליצני קרכס", "בעל ניר
لت גומית מושלמת המהווה קנהה
לכל ורקוד", הדוחק של שלם שוה
לדיזוקו של שעון שייצירז' ועד.
נתונים אלה יוצרים את המופע הדאי
והו להקת מוסיבין, מופע המשלב
פנטומימה, דרמה, ומועל ללל – ריקוד.
lehktcho של מוסיב' היא אחת
משגניות התהבות החשובות של
ברית המועצות ועל כן הורשתה עד
לפני עידן הגלנסוט לטאת את רוי
סיה להופעות דראווה ברחבי העולם
ובכך רכשה לה פופולריות והערכה
רבה בכל רחבי העולם. כבר לפני 30
שנה כתבו עליה המבקרים: "אין שום
להקה דומה למוסיב' בכל רחבי העיר

אגדת מוסיקת מתחילה במיסיד
הלהקה איגור מוסיק בון-ה-83, אחד
הכוואו-אורגנרים הבודדים בעולם עליהם
נאמר "פוץ ומציג דרך בעולם המי-
חול".

הוא נולד בקייב ב- 21 בינוואר 1906
וAth שנותיו הראשונות בילה בפאראיס
יחד עם משפחתו. בגיל 6 חזר עם
משפחהו לברית המועצות, למוסקְוּ
בها. עבדתו של אביו איליצה את בני
המשפחה להמשיך ולנדוד ברוחבי
ברית המועצות ולהגיע למוקומות
הנידחים ביוזר ברוחבי ורוסיה. בכך,
ויתנה למוטייב הדמנויות הראשונות
להתענין ולאסוך מידע על כל סוג
וה.every הפלקלור הרוסי. התעניינו
באמונות ולסוגיהם היה גדולה. הוא
החל לצייר בגיל 12, לקראו שירה
וללמוד ספרות וכן החל במקביל
להציג בכל הפעילותות הספרותיב-
יות בכתמי הפלג בהם למד.

בגיל 14, ראה מוסייב לראשונה בחיו הופעה של בלט הבולשי. הופעה זו שינתה חלוטין את חייו. הוא הצטרך תוך זמן קצר לבית ספרה המהוותל למוחול של ווה מוסלבנה שם עבר מסלול של שלוש שנות לימוד בשלושה חדשים!!!

בנול 14, ראה מוסיקי לדריאונה בחיווי הופעה של בלט הבולשי. וה' עה זו שינית להחלוטין את חייו. הוא הצערן תוך זמן קצר לבית ספרה המהולל למחול של ורה מוסלובה שם עבר מסלול של שלוש שנים לימוד בשלושה דחשים!!!

הברית וכתה להצלחה יוצאת דופן. בינוואר ובפברואר 1989 ערכה הלהקה סיבוב הופעות ברחבי ארצות הברית: פמלה סאמואה, ווינטון פואטו – 1.2.89 – "איגוד מוסיק'ב מציג תנועה מדיהימה, יROUTנואזיות. טוות יהה לבנותו" ריקוד עטמי". אך אין ספק שמקור כוחו והשוראותו באה לו מהאהבת הפולקלור. ספק אם אהובי הריקוד יוכלים לשאוף ליותר".

כרים 600\$ לומ אנג'לוס סיימן – 23.2.89 – "אייה להקה מסוגלת להתחזות במוסיק'ב? הוקדים נובשים ביכולת בלתי נלאת ובאנוגיה חסורת גבולות, בטכניקה משלבת ובדיק קבוצתי... חינוכה ודולח וססגונית לעניינים".

קליב באראנס ניו יורק פואטו – 19.1.89 – "מוסיק'ב יציר סגנון ויקוד משלו. שיאיפתו לשלהות ניכרות בהפקתו... לא רק אחת הלהקות הטובות ביותר בעולם אלא גם הבולטת ביותר... החבורה מдолגת וمستובנת כאילו השם לא תוויה מהר – עונג מוחלט – כמה שהלהקה הזאת משועשת".

סיד סמיט, שיקAGO סריבון – 8.2.89 – "אין בשפה האנגלית די סופרלטיבים לבטא מה שעשתה להקת מוסיק'ב הנחדות... יROUTנואזיות טבקנקלית שהייתה לעוזר את קונאחים של הרביב' ריקוד בעולם כולו".

להקת בת-דור הנהלה אמנויות ג'נס אורטמן

מחול של תרבות ואמנות

להקת המחול בת-דור, אשר רשותה פרקים ללא רפטואר מגוון הרוך מיצירות הארץ, מציגה גם העונה שטולימ. הרחרשה שלנה 22 עיצומה.

המנוי מקנה צפה בשני מופעים של להקת מחול בת-דור ובמופע מסך של להקה אorchetת מח'יל. השה ירטן מנוי מלתקת "מוסיק'ב" בכיה משם הסוגר הול לפסח בעולם כל.

- רטיס חבר במעוזן נמי בת-דור במציאותו. תוכל לפנות במייל למשדי רטיסים ומוסדות הרוחות להם תהה וכי לוגזה. ■ גיחות לטופעי תבאות תיאטרון, טוסקה ומוחול בפרש השנה. רישום מדייקת של מופעים אלה תעביר אלך במחוזת העונגה בת-דור.

- אפרוחת לרכישת כרטיס בימי 2-2 תלולים. רבת. ■ בת-דור מציעה גם סדרת מנויים מיוחדת לנער שוחר מחול.

בדבר פטימי נא להתקשר למחר המינויים: 03-263175. בת-דור, אבו גבירות 30 ת"א.

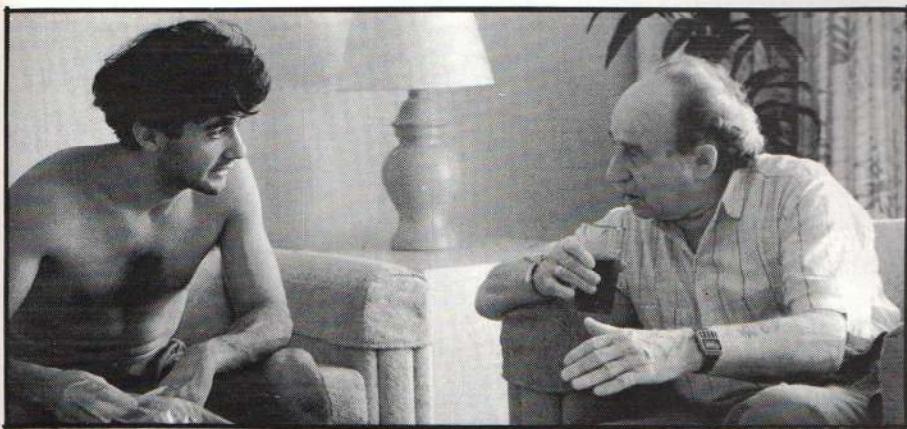
5% הנחה למינוי "רוקרים" בהצעת מודעה זו.

- הזכות בחירה של מקומות ישיבה באולם התופעים. ■ חינה חופשית בעבר המופעים בחינון "נאוט איב" בבניין התיאטרון.

מנוי על בת-דור זה קל לאו!

גריגורי אייזנברג -סיפור מהחיים

סמדר אבדן

גרגורי בשיחת תדרוך עם בארי אבידן

בגש גיגורי את אואה, חילוץ צעריה, שהופיעה כזمرة סולנית בלתקה צבאיית אחרת. גיגורי "גב' אואה לטוי" בת הלתקה של. לסייעו זה מומן "הפייננד", שהרי אותה אואה, היא "גב' איינטנברג משנת 1946, השנה שבה נישאו בווינה.

בשנת 1947 חזרו הוג לrosemont ויגיוריו החל לעבודתו כקוריאוגראף בתיאטרון הממלכתי באוקראינה עד 1953. בין השנים 1953-1978 נשא גיגיורו את משותת מנהל הפיקול טה להיוקודאים בבייה יס לאמנויות בא"ר נוביב.

את מה שקדם לסיפור עליהם והוגעתם לארכ שמעוני מאוהה שבען צם היהת האחרואית לעניין, והיא גאה ממא עלבך. אווה גנלה בברסביה, למשפחה תרבותית מאד וקובלה יהינוך יהודי ואוריופי. דבים מבני משפחתה ניספו בשווא. גיגורו לעומתה, נדל במשפחה קומוניסטיות מתובללת, והציוויל התחה ממנה והל' אה.

להקת המחול של גregorii בבריה"מ

Mastubr shel tefsi haRishonim laKoR
haTivis leid haMilla muktzeh zayin gironi
di: "Rakdon boYiyanonaf".
 halacha sheh kelim gironim chalda 60
 avanimim, kol yilimim: morom, shai
 kokinim, rikdimim v'hutunim. At haKshar
 shanah masir beurashot basiyi zev
 baokarina v'bochon b'shdonot.

יש לגורגורו תוכניות רבות לכשילים מחלתו, אולי לא לוקודآن להמשיך ליצוע. כשהוא מסוף על התוכניות האלה, עינוי הירוקות זורחות, וחיכון של ילד קטן נסוך על פניו.

בגיל עשרים וארבעה היה גריינור למפקד להקה צבאית באוקראינה. הלהקה הופעה בפני חיילים ברוסיה ברברחבי אירופה. בשנת 1945, בסוף המלחמה הופיע להקה בווינה. שם

אויר אויר עם דלי גדול. גיגיון עבר
ונרואה קשה ועוב את הקרכס.
התנה הבאה היהת אטרון
אויר אופרה במוסקבה, ואוגניבסטה
אויר אוירות. בזים למד לדוד ובערב
ואופיע. בזים הלימודים עבר למחייתו
ברוקדן בלקהט "מייסיב" וה'צבע
אקדמי." נמא לא וצתה לשלהו לי-
ספס, כדי לא לאלץ אותו לשוב הביתה".

במלחמת העולם השנייה נלקח האוניברסיטה לאומניות לקורס טיסים, וגיגיורי הפך לטיס קרבי באוויר. היה השינוי של חיל האוויר, בחזית האוקראינית. "שבעים ייחות מעצעם הות ב策עתה" – אמר גרגורי. (ואני ומורמתה: "הטובי לטיסי".) בשנות 1943-1945 פנה איליו הקומיסר החודאי על תחרות לבנה האוזם בבקשת להרים וולוחמים.

ה סייפור שלו מתחילה ב-12.9.21 בעיירה ליד מוסקבה. ביוםים אילו יملאו לגריגור דיו 68 שנים – עד 120.

האמינו או לא, אך עד לפני פחות
משנה, האיש רדק, קפץ והדגים
צעדי-דיקוד בחזרות של להקת
“אנחונז'קאן”.

של מגוון תכניות ובוט לחשוי
לטס ממהלתו, אולי לא ליהוך אך
להמשיך ליצרו. כשהוא מספר על
התכניות האלה, עיניו הירוקות ו/or
חותם, וחווין של ילד קתנו ונשק על פניו.

ספר לי גרייגורי על ילדותך
בسمולנסק.

"מגאל ארבע אני רוקה, בכל מקום
ובכל הזדמנויות.
אמא - כלכלנית, ואבא - מנהל
bih'd לנעלים - קומוניסט נאום,
גודתי במשפחה תרבותית ומוסיק-
לית מאד. ובאים מהחברים של ההו-
רים, שהשתנובו בבית היו שחקני
תיאטרון וקדרי אופרה. מגיל צער

מאד שגמתי אויריה של בינה.
גרנו מול התאטרון. אני וחבירי, שלוי
מים הפך גם הוא רקדן גדול, היינו
מטפסים על סולם גבוה, וזרק חלון
קטן צופים בחווות ובחויפות של
התאטרון".

בגין שיש היליטה האם שלוחות את הבן לבית-הספר לאמנויות. חברו הטוב לא התקבל ביה"ס זה. ממשין גרגורי ואומר: "הוא היה התלמיד הראשון שיל', מה שאותי לימודו בכיתת-הספר למדתי את החבר שליל'". מסתבר שכבר או היה מורה טוב, שכן התלמיד היה לימדים ורקדו

בג'ול של שעורה ברוח גרגורי
למוסקבה. מאוחרת יותר הופיעו
הקרוקס והלהיב את דמיינו. במוסקבה
נמצא בה'ס הטוב בעולם למקצתו
הקרוקס. מה לומדים בטכניון של
הקרוקס, לרנק, משחק, אקרובט'
קה, לוליניות, רכיבה על חיד אופן,
היליכה על חבל, להטוטנות ועוד ועוד.
בשנה השלישית מההילהם התחמי
חות, גרגורי התמחה בירוקוד
ובאקרובטיקה. באחת מהופעותיו
בקראקס נרגח חברו הטוב ובן זוגו
להופעה, תוך כדי שהוא מבצע היפוך

לבמה, פולקלור ישראלי אפשר למד צוא בחוגים.

אתה החווית הנגדות של היטה פסטיבל נמה הראשן אלוי הניש הוא לא התראש דוקא ממה שאה על הבמה, אלא מענגלי הרוקדים. והוא אומר: "פעם ראשונה ראיינו צערום וקניהם רוקדים יחד כל הל' לה, וזה עשה לי משחו בלב". וכי לשכען אותו יותר ריאן מניע ראשונם מה אתה האצבע על הלב.

מה זה כוריאוגרפיה טוב, אפשר

למוד זה?

"הרבה אינס כותבים ספרים אבל יש טולסטוי אחד ופושקין אחד".

להקת "אנטנו-קאן" מה היא מהו

verb?

"הכל – הלב שלו".

ביום השני עללו לארץ התחל לעבור בהתקת "אנטנו-קאן". התחל לעבור בפי שפה ובפי שבר. היום, כשניגוריו וול הוא זוכה לשיחות טלפון ובת', וביקוים מחברי הלהקה, למרות העכוזה שהוא מתגורר בקריות-מוצקין, והוא אומר: "אנחדר כאן" ומשפחחה גודלה ואהבה".

מה אתה מאמין להתקת "אנחדר

כאן?

אי מקווה שבאריך ימיש את הסגנון של, והשלקה התקיים הרבה שנים בכבוד ובאורש".

מה נקודת השיא בקוריאה שלך?

"העבודה שני עבד עכשו בשל העם של, ולא שביל רוסם ואקורדי יום, חבל על כל החן שבובותי ברוסיה, למרות כל הכבוד שהיא לנו שם".

יש לו גרגוריו עוד "חוב" קטע לעם ישראל, הוא עניין פריטם עיש לו עוד לתת, והוא מקווה "שירות הברבור" האהורה שלו תהיה תוכנית חדשה להקה.

לעתינו הרב מעדנו ונגרוי ביום שבת 16/9/89

משתתפים באבל המשפחה ותבר "

להקת "אנחדר כאן".

להזכיר את "המאיפה", וכך הוא אומר: "מי בטולויה? גבריו לוי" לדעתו יש בארץ עוד כמה וכמה להקות מחול טבות לפחות כמו להקות "שלומ". גם ארכוים מרכויים כמו צמח וכרכיאל אינם יכולים לסייע מספק בכל התקשורת. כמו שיש בטולויה עם שבוע שעיה עד-פוף, צדיק לה' גיש תוכנית שבה יופיעו להקות מחול" – אמר גרגוריו.

מה עוד אתה מציע לעשות לקידום המושג?

א. דנדנות לכוריאוגרפיה.
ב. להוציאו קטלוג ארכי של ויקרי דים וצורות, הקטלוג יהיה שניתי, ונתן תמורה עדכנית על עבודותם ד'שות של יוצרים. זאת משיון טמים: כדי שלא עתיקו עבודותם, וכך שייהו ריקודים עם נושאים מגוונים. אין טעם שבשנה אחת יצרו בארץ אחת קטעuna עשרה ריקודיים קיצור לדוגמה" – אמר גרגוריו.

האם לדעתך קים פולקלור ישראלי- לוי?

לדעתי יש פולקלור יהודי, תימני, גורייני, מוקאי. אך עדין אין לנו פולקלור ישראלי. "יש צעדים ישראליים", את "שבולות בשדה" יאל תירא" הוא מגדיר בצעדים

וק עכשי טוען הוא מתחול להיוולד פולקלור ישראלי, שמקורותיו ושורשיו הינם ייקודיהם מגעל, שכל עם ישראל ווקד. בחוגים.

או פינאים למחול ישראלי. ורק עכשי הוא טוען מתחול להיוולד פולקלור ישראלי, שמקורותיו ושורשיו הינם ריקודיהם מגעל, שכל עם ישראל ווקד בחוגים. לדעתו הדור הוה של הילדים הרוקדים מגיל בית-הספר (אפלו גן) היה בשל לצער פולקלור ישראלי, לדעתי, עד הום אין פולקלור ישראלי.

להקת "אנחדר כאן".

רוקדים

במקצת היא מוסיפה: "את יודעת שתאות הריקודים גברינו רקו בכל העולם, איזה בוגד הוא הביא למדינת-ישראל". (כן, اي יודיע)

"לו היה לך אפשרות להחויר את

הגיגל אחריה, האם הייתה נשאר בור'

שייה?

הוא עונה בהזק שיל וילד שנטפס בקהלתנו: "לא, היתי נולח לארכ', פה גילתי את הריקודים היהודיים".

מה הרגשת בפעם הראשונה שר' אית' להקת מחול-ישראלית?

התשבה שנגננו רtan התה המשהו בסגנון של "היהתי הדס". בששלאו אוטו, מדוע? הר' בכל העולם ונתן תמורה עדכנית על עבודותם ד'שות של יוצרים. זאת משיון טמים: אין טעם שבשנה אחת יצרו בארץ אחת קטעuna עשרה ריקודיים קיצור לדוגמה" – אמר גרגוריו.

בלוץ".

אתה החווית הנגדות של

היתה פסטיבל צמח הראשון

אליו הגע. הוא לא תתרשם

וזקא ממה שראה על הבמה,

אלא מפוגלי הרוקדים.

והוא אומר: "פעם ואשונה

ראיית צערום וקניהם רוקדים

יחד כל הלילה, זה עשה ל

משחו בלב".

לדעתו רק הריקוד החסידי זה פולקלור יהוד אווטני, גם מבנית המוסיקה. הוא מסביר שבגלות נאסר על היהודים לרקו ריקודים חסידיים. ים, יש לו בקורת קשה על כך שהצדדים בריקודים פשוטים מדי, הכווראורים לא מבינים מה זה קומפוזיציה, התלבשות אין תלבושות, והרוקדים חסרי הומו ותוקן. בכל זאת מציין גרגוריו כי התראשם מאי מהאפי של הקדון הישראלי, מהתפ Err מלה פה, הר' כל עם ישראל, רוקדים ושרדים".

איך קיבלו אתכם כאן בארץ?

בשודה התעופה קיבלו אתנו נציג

של הסוכנות, וכשראה שעל הסוכנ

כיס כתוב מקצוע: זמרת ווקדת

ברואנוראף, הפטיר: "אי ואבו, מה

תעשה פה, הר' כל עם ישראל, רוקדים

ושרדים".

איך השתודחים בארץ?

"גרגורי היה נושא באוטובוס מקי

מ' מזקון לת' א' לחורות של נס

כסף לאוטובוס. פס כ Sherman היה לנו

או אל תליש לחורה, גרגורי ענה לו:

או אי אל ברגל". עד היום ח' הוגו

זהה בצעירות רבה.

בשודה התעופה קיבלו אתם

נעיג של הסוכנות, וכשראה

של המוסכים כתוב מקצוע:

זרמת ווקדת כוריאוגרפ,

הפטיר: "אי ואבו, מה תעשו

פה, הר' כל עם ישראל, רוקדים,

ושרים".

האם כדי היה לעלות לארץ כדי

לndo עד היום בדרות שני רוקדים

במעו עולים בקוריאט'זקן?

אווה עונה לי כshedimot בעייה:

"הילים שלנו הסתדרו יפה, נולד לנו

נכד שדבר עברית, יש לנו ים, ואנו

נשים רושלים. רק שלגראגורי

רת. עשר שנים באזע הספיקו לו כדי

מבחינה כלכלית היה להם טוב מאי ברוסיה, וגם צו ליבורנו רקו בכל סביבתם. משפחת איינברג השתייה כה בזבומה היהודית. בשנת 1948 הלה שוב האנטישמיות בצי'רנוביץ. התאtron היהודי נסגר, גיגיון התבי קל שכול אפשר לשנות את שם משפטו.

באוטום נים הומר גיגיון לקיבב' להעלות יצירה חדשה. במופע הוועי דה של המפלגה. הוא לא שמו איננו מופיע בתוכניה. הוא לא "אהב" זאת, אך ערדין סרב לשושם על עלייה לארכ'. גיגיון היה מאכבר קש עלייה בחברה סובייטית, הרבה יותר מהויהה רוחה ורזה לא. לימים הגיעו מארץ הקרי דש, שיש בה להקת-'מחל' ווסית בשם "אנטנו-קאן" לה' נזוץ כוריאן גיגיון רוסי. אווה להצהה בסבפו של דבר הגיש הוגה בקשה לעלות לארץ. תוך שנה מהגשת הבקשה ב-1.1.79 עלה משפחת איינברג לישראל. עלתה משבחת אינברג לישראל. אומרת אותה: "היום גיגיון מבקש ממי להדליק נורת-ישבת וביצמו משק את המזווה בבית".

איך קיבלו אתכם כאן בארץ?

בשודה התעופה קיבלו אתנו נציג של הסוכנות, וכשראה שעל הסוכנ כיס כתוב מקצוע: זמרת ווקדת ברואנוראף, הפטיר: "אי ואבו, מה תעשה פה, הר' כל עם ישראל, רוקדים ושרדים".

איך השתודחים בארץ?

"גיגיון היה נושא באוטובוס מקי מ' מזקון לת' א' לחורות של נס אנטנו-קאן". לפעמים לא היה לנו כסף לאוטובוס. פס כ Sherman היה לנו או אל תליש לחורה, גיגיון ענה לו: או אי אל ברגל". עד היום ח' הוגו זהה בצעירות רבה.

בשודה התעופה קיבלו אתם

נעיג של הסוכנות, וכשראה

של המוסכים כתוב מקצוע:

זרמת ווקדת כוריאוגרפ,

הפטיר: "אי ואבו, מה תעשו

פה, הר' כל עם ישראל, רוקדים,

ושרים".

האם כדי היה לעלות לארץ כדי

לndo עד היום בדרות שני רוקדים

במעו עולים בקוריאט'זקן?

אווה עונה לי כshedimot בעייה:

"הילים שלנו הסתדרו יפה, נולד לנו

נכד שדבר עברית, יש לנו ים, ואנו

נשים רושלים. רק שלגראגורי

רת. עשר שנים באזע הספיקו לו כדי

ה חג הראשון שטובה החמונה לעצם את ריקודיו במסגרת ההתיישבות העובדת, היה בשנת 1943, בקיובן מענית שעמד לחוג את חג "ג'וליי המים", כולם: שטובה והלה בסק' הכל נערת בת שיעשרה. באותה שנה החמונה שטובה גם לעצם את חג החומש של קיבוץ "להבות".¹⁴ עם הקבוצת הרקדים של אותו קיבוץ, מופיעה היא גם בחגיגות האחד במאי במושבה ברכו. בכל הכתבות של אותן ימים ושנים לאחר מכן, מציניות את הויטה תלמידה של גנותות קראוס, לעיתים בתוספת "תלמידתה המוכשרת וכו'".

ברשימהה של רבקה גורפין, "חגיגת החקלאות אחת" משנת 1944, המתאר את גיגית האיף בקיוב עירשטי, אנו קוראים בין היתר: "ג'ום וז הנוער הצעריה מלחתה רוטוד קראוס, טובה צימבל, הגדייה לעשות בחובנו, כל ייור בוארך רכש לו כבר רקדנית מדרקה - טובה צימבל שייכת לנושו, בין הופעה להופעה של הלחה בה היא עבדת, הצליחה להركיד את בחורותינו ואף את ילדינו. ואכן, בכתבה אחרת מכונה טובה בשם "הנערה מן הגוש", אשר רוב העבודהיה בשנות הראשונות של התמקדו ביישובי נחל עירון. רשות המופעים שטובה עודכת במסגרת היישובים החלקיים היא גדולה ומאלפת. עיקר פעולתה כאמור, בהכנות ועריכתם של המוחלות במסכות תיאוגות יובל למייהם.מן הרואין לציין אחדים מהם: יובל הכ"ה למושב נחל בשנת 1945; חג יובל ה-25 של קיבוץ גבע בשנת 1946; חגיגות מחוזה הכ"ו של בית הספר החקלאי מקוה-ישראל

מאמרי "נשים כיווצרות דפוסי מהול בחגים של ההתיישבות העובדת".¹⁵ נעלמה ממוני דמותה של רוקדנית-כוריאוגרפית טובה צימבל-נטע. הדבר הגיע להודעת ריק בימי אלה, מסגנות עיסוקי ב"תיעוד המחול בישראל", פיעולה המבצעת על די, מטעם משרד החינוך והתרבות והספרייה למוחול בישראל. בראין שקיימי במסגרת זו עם שטובה צימבל-נטע, הוכרד לי מעל כל ספק, כי ב"השכחה" מכל מסגרות המחול בישראל, המשרדים והעממים השווים רבות היהתה ברוכחה של העשייה, בעיקר בשיטה עיצובם של ריקודיה הציגו בהתיישבות העובדת. מלבד זאת, היה לה חלק לא מבודל גם באירועים ריקודיים פולקלוריים אחרים, כגון: נסוי מחול ואירועי מחול יהודים, שעוד נועד עליהם בהמשך.

בקטיע עתונאות וכروזות רבים שהציגו בפנים - שאת רובייה התקה מיצאו המתעניינים בעtid הקרוב בתיקה האישית של טובה במסגרת מפעל "תיעוד המחול בישראל" - מתגללה בפנינו דמותה של רקדנית כוריאוגרפיה יוצאת רבת מעש. ויה של טובה רבה יתה בחיה המחול בארץ, כמעט בראשית התהווות של ריקודיה הציגו בהתיישבות העובדת, ומפעל ריקודיה העם היישרליים, למורות שמעצבי המפעל האחורי התעלמו לחלוטין מתורמתה. עדות

טקס חג הראושון שטובה הוזמנה לעצב את ריקודי מסגרות החקלאות העובדת, היה בשנת 1943, בקיוב מענית שעמד לחוג את חג "ג'וליי המים". כלומר: **שטובה הייתה בסן הכל נערת בת שש עשרה.**

לך יכול להשלים תיעוד נוסף של לא היה בדיה של טובה והנמצא ב"אכיכון המחול היהודי" שברשותי. טובה נולדה בשנת 1927 בעיר תל אביב. את ראשית עצידה בשיטה הריקוד עשתה אצל הרוקדנית כוריאוגרפיה דניה לוי,¹⁶ אצלה למדה לשנה ריקוד בסטודיו של ריקודית-לטמוד ריקוד קרואס.¹⁷ אצל כוריאוגרפיה גוטוד קרואס, השתרונה למדה שנים דרכות ואף השתתפה כרוקדנית בליהקה. עוד בהיותה תלמידה אצל גוטוד קרואס, החלה ליזור ריקודים לאירועים שונים במסגרת בית ספרה ותוועת הנעור אליה השתייכה.

כאשר כיניתי את טובה בכותרת רשותית זו "הנערה הcoriografit" לא הייתה זו מליצה שתמית, כי אכן יש פנויו, תפופה מיוחדת במינה. טקס

טובה צימבל-נטע "הנערה הכוריאוגרפית"

מאת: ד"ר צבי פרידהבר

הshed מ"הלהנה היפה"

טובה צימבל-נטע

ללהקות המחול שלה, היא מעצבת עצמה את התרבות. אין ספק, כי יש לצרף מחדש את טובת אל אותם יוצרים שעיצבו מראשית ימי התפתחותם של חגי הטבע בהתיישבות העובדת ובאיוועדים אחרים, את מחולות החג בישראל והוננו להם צבין אומנות עזני מיזוחה, שבעיקרו התבוס על הרוקד האמנומי, אך נושאיו היו עטמיים. פועלתה היה רבת השינוי והמעש של טבונה, טור זמה לבלוא לדייעת ציבוד הרוקדים ולהערכה מתאימה. תחא רשםה זו פתח לחיקוי נספת של פועלה המבווך ורב השינוי של יוצרת כוריאוגרפיה, שפעלה בתוכנו זה מלعلا מארבע עשרה שנים.

הערות

1. יעדומים (כג), חוב', 54-53, ת"א.
 2. תיקה של דינה לון, נמצא אף הוא בתשmini, עמ' 80-74.
 3. בגל' תלמידה לש גדרוקראטוס
 4. קיבוץ להבותין, הוא גרעינו של המחול בישראל".
 5. כתעוזן נשמר בידי אינו נושא כלתו וזהו, נראה לי בכל זאת קיבוץ להבותין בחלק עירון,
 6. טוטומן, הריקוד העממי הא"ז והכנים בדלה, דבר 8.8.1947
 7. מרוד, זה היה דבר גדול, דבר

1.11.1951

בשנת 1958, מגעה היא שוב לאחד השיאים בעבודתה הcorrוגרפיה שעיה מודמתה לעורן את מסכת הרוקדים לציון חגיות שמוניות השנה ליסוד אם המושבות גטמתקינות.

מחול "הכרמים והיין" – זכרון יעקב

ובמסע הקרןיבלי, בהם מועלמים מעל
אגביו פלטפורמות תМОנות ותיקוד שינויות
בגנון: חתונה יהודית, ואחרות מהווים
הארץ. בין היתר משתפת טוביה בימי
ההציגות, גם את הופעתה להקתה
מקבוץ שדותים, בירוקוד בנוסא
“ביבש הים והשמהו”.

"הrikודים של טוביה ריקודים עם, הם ריקודי הופעה מרובה עין. כלנו בתוכניתנו את הריקודים האלו של טוביה ברגל האלמנטים העממיים שביהם"

בכשנת 1958, מינעה היא שוב לאחד השהיא מזמנת לעזרן את מסכת ההורקדים לציין חגיגות שמוניים מהשנה ליסוד אם המושבות פתח-תקווה. כמו מעלה טוביה מסכת של שבע מחרוזות ריקוד, הבאות לתאר את תולדותיהם וחיויהם של המתיישבים מיסדי המושבה מראשיתה ואת שעבר עליהם עד לחג

בשנת 1963 מוחמת טובה להקים יהודורן את הלתקה המרכזית. עם ליליקויז'עט שליד מרכז החסברה. עט הלתקה זו מופעה היא באירועים ממלאתיים שונים. לאחר מכן מקימה האה במסגרת מועצות הפעלים בגבעתיים ותל-אביב להקות מחול משלחה, איתן היא מופעה ברחבי הארץ ומהזונה לה.

אללה הם רק מעתים מצווני הדרכו
והairoוועם, שלטובה צימבל-זיטע
היהיתה יד בעיאזום בכוריזוגרפיה.

הווצאת לפסטיבל, באותו ריקוד
רוועים, בו הופעה עם רקדני נהלו
בכנס דליה. על הצלחתו של אותו
ריקוד בחז'ילארץ כתבה גורית
טלטובה בגלויו מציג'וסולובקיה.

דרישותם החמונות לטובה לבוא ולהכחין את הריקודים למסכות חג ברוחבי הארץ גדלה והולכת. אחד מצינו הדריך ואלי אף אחד משמי יצרתו, מה החה ללא ספק הנכון הריקודים למסכת "בת-יתחח", שהוועטלת בעצירה מהচ'יז היובל של יישובי גוש הקישון בשנת 1951, בימייו של במאית תיאטרון הפועלים "הוואיל" משה הלי, עד כמה הרשימו ויקודיה של מלחינה זו.

באותה שנה, והרשימה אודוכה.
ישנם קיבוצים מעוחדים שמאו
הגנות העשוי לקיבוץ בשנת 1947, 1948
בו הعلاה טובה מסקת ריקוזים
בנושא "מגילת דות", חזרו להמוניו
על רקע אמת מסכות החג שערך הקיבוץ
בעת לעת.

כנס המחולות הארץ-ישני לירוקידוי עם שוער בקיובץ דליה בשנת 1947, משפטה נזוכהpta אורה את קבוצות הרקדים שללה מקובוץ גבע ומונמלל. ורקוד הרים שבעצם בנס העליזי וקדוני נחל, השאיר רושם עז, כפי שנוכל להזכיר בהמשך. על ריקודיה של טובה בכיס וcotutbat רבקה שטורמן

שירות גמלים" – להקת הצימבלים

של טובה שהועלו בMSGות מסכת זה. ייעיד קטע מותוק הכתוב בעותן "דבר" הנושא את הכותרת: "זה היה דבר גזול", שזו לשונה: "משהו חרג מגדר ההציגו, ממשו זה היה גדול באמות: המחולות בהדרכתה של טובה צימבל. מחולות אלו חרגו בהרבה מכל השיגור המקובלת בכונן דא. לideo, קלות, עישר התנווית וחן על רעך הלוי המצחן של החותמות העמידו סימן שאלה גדול בפניהם, ולשם מה צרך היה לקלקל את רישומן על ידי תספסט ומשחק?"⁷ דומה, כי אין להיחס על דברים אלה, המצביעים על פעללה הריקודו המבווך של טובה, באף עדים.

לטකטי החגים באוזן הולכת טובה, כשבשנות 1952-1953 מומנת היה להכין את המחולות ל"חג היל", במלואות למושבה וכדרוין יעקב שבעים שנה.

בעתון "דבר" כدلמן: "הריקודים
על טוביה אינם ריקודים, הם ריקודי
פועה מההבי עזן. כלנו בתוכינו לנו
את הריקודים האלו על טוביה גובל
האלמוני העממי שבחמא",⁶ לא כמו
כך לפולמוס עם דבריה של ובקה
שຕואנן בשאלת מיניותם של צביה
הריקודים שהציגו בכנס והארצביות
על העבדה הבאה: בשહטל על גורית

"גם هنا נערה הצעריה מלתקנת גוטנוד קראואס, טוביה צימבל, הגדילה לעשות בתוכנו. כל איזור באוזן רכש לו כבר וקדנית מדריכה - טוביה צימבל שיכת לבונם.

קדמן מטעם המוסדות הלאומיים של היישוב, להכין קבוצת רדכנים שתציג את היישוב בפסטיבל הנער הדימוקרטי הראשון שעמד להערך באותה שנה בפראג, הومיניה גוריית את טובה להדרין את חברי הלחקה

יוסף פרונקל

"באדיבות צומת השווון"

בוא מושבח מוחייל ופעילות יצירתיות מוגבלת מצין של הלהקה. כוות היישראליות הממוסדות אפיינו את השנה שחלפה. הבלט המודבר ביותר היה הבלט הרומי. הקלה הישראלית הסתעד על שתי הלהקות האורחות מבריה"ם, וכוכבי הבלשי ובטל בית האופרה של דינה לאור נתק תרבותי רוך וממושך, שהחל במלחמת ששת הימים. הקסם של המושלמיים יצירז תיאנון ליבוא נסיך מבורייה"ם אף כי הדמיון התנומתי והתחום הכוויאוגרפי נראו מיושנים בהשוואה למה שראינו אצל ג'ון קונקו"ל, מרסיה ההידה (שיטוטגרט בלען), מורייס ב'יאר ואחרים.

מבחן אמנותית, הביקור המורשים ביוור היה זה של בלט ליאון מצופת עם הפקה הבובתית "סינדרלה". כישרונו היירה

מחול מקצועי

זאת היתה השנה שהיתה

(פסטיבל ירושלים-ירושלים) ריתקן את הקהל בתנועות האיטית, הקסוי מה והמתוחנת. אוורושים אמנוחאים אלה בלטו בורם. המחול המבוית, שיטף את ישראל בשנה האחרונה. המחול המקורי עמד בסימן שניים והתרוגנות מחדש. ספרינת הדל של המחול הישראלי, להקת בת שבע ממשיכה לציבור מוניין בחול' בקצב של אצן מהיר. השנה הספיקה בת שבע לבקר באלה"ב, פולין, פרוטוגל, צרפת, שויץ, גרמניה והונגריה. החור חדש גם יצא 8 רקדנים ל"סוף שבוע" בגין כדי לחשתך בחגיגות האלפיים לייסוד העיר.

בת שבע העלתה השנה ספרף יציר דותה, בתוכן "ליניטון" ו"למה" ככח" של דיוקן " eroson", "קרוע" ו"קנטטה" 78" (שיזהו) שלdag ווון, "ואשים" של דניאל עירואלבון, "מראיצ'" של פטרו פוצ'י" "דומני" קה" של ייר בן גל, רדקון וקוריאגרף מוכשר המקימים גם ערבים פרדים. דוד בדי, המנהל האמנומי של בת שבע פרש ובמקומו באהה הסולנית של שיר, שננות הותק שללה על הבמה לא פגמו ביפויה. גם היונק האמנומי וברט כהן מלונדון פרש ובמקומו יש לנו את אחד נהריי אמן. אורח. אחד עשה ביצירות מציג חיל באלה"ב וכח לביברות מצוין. יורה פ, לשעבר ודקניתן אופרה בניו יורק. שביע ובמטופוליטן אופרה בניו יורק. הלקה מונה כוים 17 רקדנים, מתו כמ" 4 רקדנים זושים. "בת שבע" המשיך גם השנה בסידרת האירופים המעניינת "חמייש' בכת שבע", שבו יש הזדמנויות להקל לשוחח עם הכוויאוגרף-היינץ וללמוד מקרוב על תהליכי היצירה. חינוכי ומונחה. להקת ענבל עברה לתאטRNA החדש בונה צדק בת"א, בסמוך לה קת בת שבע אבל העניינים היו יגעים בכלל בעיות תפניות. השנה לא היילה אף ככבודה. הלקה יצאה ליבורן באלה"ב, שויץ והונגרון והביאה עמה ביקורות מעולות בעיקר על עבודותיה של שורה לוי-תנאן, המיסידת, הכוויאוגרפיה והמסורת. גם השנה המשיך הלקה להישען בעיקר על יצירותיה של שורה לוי-תנאן, כמו "אותיות פורחות", "נסיך ושירה", ו"למידבר שאנו", עבודות של שורה זוב ועוד.

הלקה (12 רקדנים) מקימת, בין השאר, מופעים והדגמות בתטי ספר, הכוללים שיחות עם שורה לוי-תנאן, מי שהוגדרה על ידי ג'ודם רובינס כאחד היוצרים החשובים של המאה. מומלץ מאד למנהלי מוסדות חינוך ולמחנכים.

הלקה הקיבוצית בהנחתה האמנותית של יהודית ארנון כבר תפסה מזמין מקום של קבוע בין הלהקות היישראליות הבכירות. היא גם הלקה הארץ-ישראלית שערת אצלנו "רי קוד פולט'", המודבר הוא ב"יום מילואים 89" של רמי באה, שדעתו

להקה אורחת אחרת שעוררה עין בvikoo החמייש' או השישי הייתה "פלובולוס". השינויים והMORE של הפולובולוסים לא נגמה והMORE רות שלה ממשיכה להתקיים גם בהיכרות המוחדשת עמה. בלט פולקלוריון ממקסיקו, שיטול חלק בפסטיבל ירושלים ורשות פולקלוריון. הרבה צבעוניות ועשור פולקלוריוני. בלט שיקגו, שהוא מרכיב מרכיבים בחו"ל הביא עמו את נוהת הפבי-רים האלימים של עיר הבוטן איילו רקדנים היפנים איקו וסומה

קול ודמה – "לה-פוליה" – כור' משה אפרתי

המקברים עליו היו שנויות במחולקת. הקיבוציות התמכתה ביצירות מיוזמתות לילדים והשנה העלה בהצלחה גזולה את "שליחת הקוסם והקסמים" אף היא של רמי באן. כויהנוגרפיה בולטת אחרת, שיצרה בלהקה הקיבוצית היא דות יוניאיל. הלהקה (16 רקדנים) הופעה השנה בפסטיבל ברלין, בודפשט וארה (הונגריה) ויצאת בקרוב לוניה ושוב, להונגריה.

רינה שינפלד ממשיכה לעשנות אצלו מה שمرס קינגהאם ואלון ניקולאי יושים בויו יורק אם כי כל אחד משתמש בחומרם próprio. רינה שינפלד, פרימה בלרינה מושלתת וירית ובת השדראה, ממשיכה להדרים בתבניות פיסוליות הנשענות על חילם וחרמים פשוטים כמו חוטים.

מקולות בגדים ועד השה צירה שינפלד מופע מיוחד במינו "מי משי" יוזד עם הרקדיות הסינית מונה צ'אמג ובכונתה לעבד עמה במושתף עם בני יורק.

להקת "קול ודממה" בניהולו של משה אפרתי חזרה לקראת סוף השנה להופעפני הקהל הרחוב. הלהקה המוכבת מركדים בראים וורושים החליטים בכל רוח גוף מהוות אטרקציה בפסטיבלים בחו"ל וחוויה ארצתה עם ביקורת נלהבות. להקת בת דוד, שומרת על דומיה ונחשה בתקשורות רך ובמנת חסויות פה ושם על להקות אורחות.

מבחן התופעות המוניות השוב להזכיר את הלהקה הפועל, בהנהלה של דורית שימרון. וזה להקת המחול

בת שבע "סיפולקט" – דניאל עוזרו

ימפולסקי והלל מוקמן. העקשות, המשירות והעבודה המאמצת והסקנית של ימפולסקי – מוקמן רואות לכל עידוד מה גם שהבלט הישראלי, השכל ליצור הפקות בלט ברמה אמנותית גבוהה.

סילפיד" ויצירות נודעות אחרות. ה"פרסתוריקה" בבריה"ם תשלים נראה את החסר ואו צפופה עדנה גם לבלט הישראלי, בהנחתם של ברטה

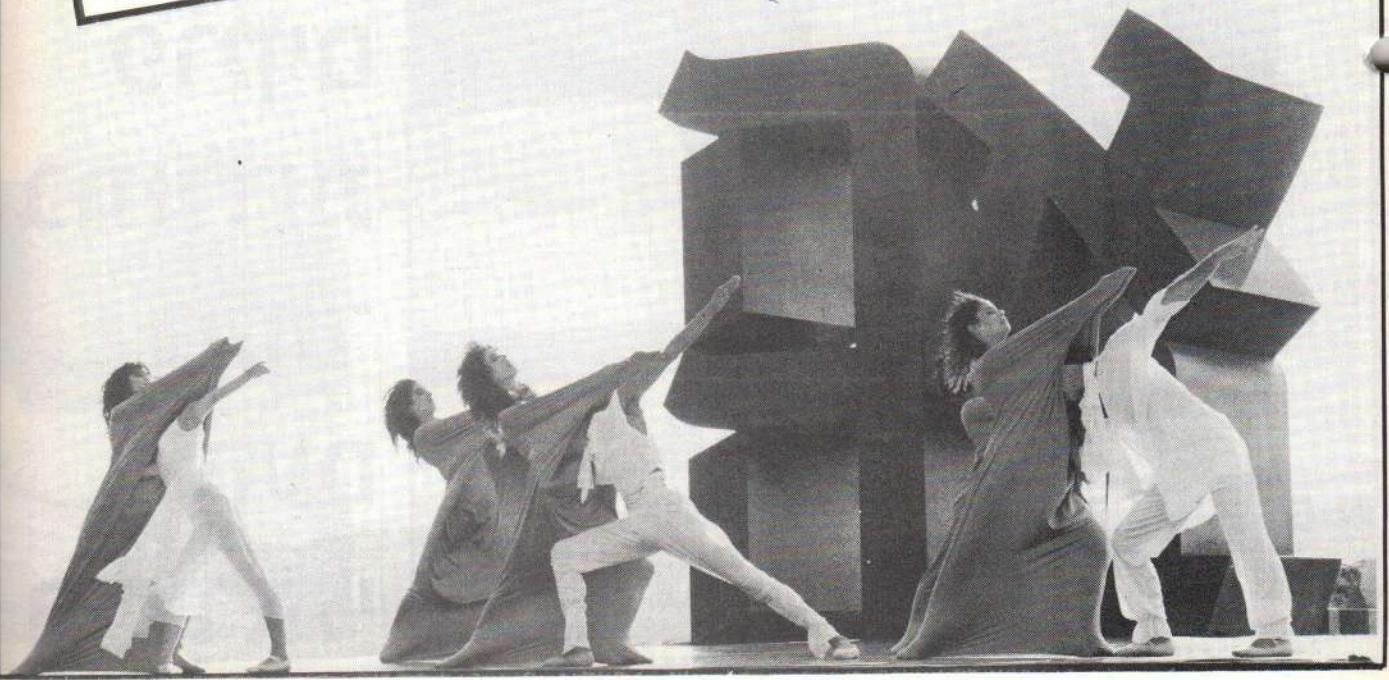
המקצועית היהודה, שימושה בשתן. רקניות הלהקה הן תלמידות בגילאי התיכון, אך הופעתן היא מקצועית ובשלה הורות לעבודה המסורת ולימונאותה של שימרון.

גם לקראת שנת תשנ"ע עדין קשה לדבר על סגנון ישראלי חוץ, פרט לעובחותה של שרה לי-תנאי. יתרון שהסיבה לכך היא העובדה, שרוב יוצאיינו ורשו את אמנותם בחיל ותמכן שהיבסה היא השפעת הגליל וחhookka בין ארצות המערב, המכונדת סגנון מחול בילאומי אחד. כך או וכך, הקחל הישראלי התודע למחול בן גנון על כל החבטים טעום את הקצפת הקלאז' הזרננות לטעום את הקצפת הקלאז' סית של "אגם הברבורום", "ויל", "דו קישוט", "ציפור האש", "לה

קול ודממה – "לה פוליה" – כור' משה אפרתי

עובל – "אותיות פורחות" –
שרה לוי-תנאי

שלום חרמוני

(חלק ראשון)

דור לדור יביע אומר (משפחה חרמוני
הענפה בחולצת פסטיבל ברמיאל)

פרק' בתולדות ריקוד העם הישראלית

עדים ראשוניים

ב פסטיבל כרמיאל האחרון דובר הרבה על הריקודים הראשיים: שמותיהם, מאי היגיון, מי הביאו, מה הסיפור העומד בראשונה, מתי נרקודו לראשהנו ועוד ... מאחריהם נעור וועוד ...

מסתבר שלఆבטים וחמש שנים, Mao בינוס דלה הראשי (1944) אשר רבים רואים בו את החגיגת הראשון של ריקודי העם היישראליים, כבר חלו שיבושים בכורו השחתפו בחוג לריקודים בסמיינר הקולקטיבי, השתבשו תאריכים, שמות ותהילים. יחד עם זאת חלה התעוררות ברצון לדעת מה השורשים שלנו, מי היו היוצרים הריקודים הראשונים, מי היו היוצרים והראשונים ועוד ועוד ...

מהו המקור, הצעדים אינם דומים לצעדי ריקוד ערבי. גורית מסרה לי שמצויה את הריקוד אצל תונൂות הנוער בתל אביב ובשכונות בורוכוב. במנזר השני מביאת גוריית ריקודים מקורה יהודית שוללה, נצניט, קול דורי, שם דבבה לנו הכותה. השדרה מופיעה בירסה פשוטה יותר מזו שבוחרות של 1946. יתיר "יינזיס", "קול דורי", ו"לנו הכותה", הינם ריקודי ילדים של שרה לוי-תנא אשר גוריית מיחשת להם ונסה תמן. לאימינו של דבר אין זו עדין התנועה התימנית שאנו מכירים אצל שרה לוי מואוד יותר. אף אחד מריקודים אלו לא נקלט ריקודים. "שם דבר" אשר חבר על ידי גוריית קדמן למופע המוני של ילדים, אף הוא לא הפך לריקודים.

א. ריקודים ארצישראלים.

ב. ריקודים מקורי יהוד.

ג. ריקודי עמים.

בבקדמה להחבורת כתבת גוריית בין הילת: "הרוקדים הראשונים יהודים לכלogenous הורה פולקה, קראקוביאק וכוכ' - לא נכסטו לחבורות...".

במדור' (ריקודים ארכישראליים) אנו מוצאים את הריקודים הבאים: הורה אידטי, אלכסנדרובה (ולס בון שם), צ'רסקיה, צ'רסקיים וכל הופע בחוגים. גם איז הינה עצמאו לריקודים חדשים שנלמד ריקוד חדש שמלמד בהשתלמות נלמד זמן קצר לאחר מכן בחוגים.

דבקה משולשת. ריקוד הגון עוד רושם עז על הכל, בעירוק בשלipi ההפיעו של נוער עז הרודוטיליסף, אך הריקוד היה מסור בר מורי. מכדי להחperf לריקודים פופולרי, לעומת זאת והפיעו של הריקוד דיבקה ריאת'ן נוער סתורן, שיל איזה של קדרית ענבים בהדרכת מרים בלבד. דבקה משולשת.

מעניינת ההפיעות של הורה אידטי, הנחשבת ליצירתה המקורית הריאתונה: בחבורת זו היא מופיעה כפי שאגדית חיבורתה, "ז'א רק עם חלקו השני של הריקוד המוכר הוים. מאוחר יותר הוספה גוריית קדמן את החלק הראשון הלקו מדברה משוי לששת, בקשה מא. בא. בוסקוביץ לא-תובי לחן חדש במקומו הלחן הרומיני - והנה ריקוד ארכישראלי מקורי אשר משנת 1946 ואילך מופיע בוצרתו החדש, זו המכרצה לנו היום. על מקומו של ריקוד צ'רסקיה כפולה, אין איז יודעים דבר.

מ מקורה מיוחד הינו הצ'רסקיה, המזוכר ברשימות מראש פינה אך לא בגדרה. עובדה זו מביאה אותנו לסרבה כי הצ'רסקיה לא הוגאה על ידי החלוצים מחוץ הארץ, כמו יתר הריקודים, אלא נקלטה על ידי אנשי אשכנז דלאה, המרכז של החברה האנגלית. על דבקה משולשת און לנו דיעות

ה תחlien ההפעזה של ריקודים היה זומת לה של היום: הריקוד חבר לרגל חג, מופיע או הוקדה, הובא להשתלמות מדרייכים וכל הופע בחוגים. גם איז הינה עצמאו לריקודים חדשים שנלמד ריקוד חדש שמלמד בהשתלמות נלמד זמן קצר לאחר מכן בחוגים.

לקראת הפסטיבל בתפתחותה של הורה אידטי, הנחשבת ליצירתה המקורית מעתה העוברת מההוגים שהדרכתי מאי 1946, עם שמות הריקודים שנרקודו. מרישיותם אלו אפשר ללמוד ולהבין באופן מדויק למדעי. בשת הופעה של כל ריקוד. תחlien ההפעזה של הריקודים הינה דומה לה של היום: הריקוד חבר לרגל חג, כל מופע או הוקדה, הובא להשתלמות מדרייכים וכף הפוץ גים. גם איז הינה עצמאו לריקודים חדשים וכף הפוץ החדש, וכל ריקוד חדש שהוצע בחשלה, נלמד וכן قادر לאחר מכן בחוגים. מכאן שרשימות העבורה מהחוגים הינו מסכם ההיסטורי חשוב ללימוד העבודה.

ריקודים חלוציים

ה עבודות הדרכה של בראש פינה ומהובדה שפירסמה רה, אן לומדים על אותן הבילויים בגדרה, שנו ריקודים על ידי החלוצים וההפכו להיות ריקודים עם ארכישראליים ואלה הריקודים: הוה, קראקוביאק, פולקה, רונדא, צ'רסקיה, ולס, שוללה.

נסוך על ריקודים אלה מופיעים בגדרה גם: קוצ'ז'יק, לנסה, קודריל, חסידל, פאדספאן, שנטקלר ומופנדן.

כנו דליה הראשון -

ה 14-15 ביולי 1944

חל מכנס דליה הראשון יש לו כבר ידיעות מדיקיות והוא יתיר על המיקורות, למורת שמספר פרשיות עדין נשארו סתר מות. הריקודים הנוספים המופיעים בדף הילא הראות: הגון - ובקה שטוי רמן, מחול עבדה - ידרנה בתה (השם הראשון - דבקה ידרנה), הבו לנו יין יי' המקור לא ידוע, מים מים - הופעה של קדרית ענבים בהדרכת מרים בלבד. מון.

ריקוד הגון עוד רושם עז על הכל, בעירוק בשלipi ההפיעו של נוער עז הרודוטיליסף, אך הריקוד היה מסור בר מורי. מכדי להחperf לריקודים פופולרי, לעומת זאת והפיעו של הריקוד דיבקה ריאת'ן נוער סתורן, שיל איזה של קדרית ענבים בהדרכת מרים בלבד. דבקה משולשת.

מעניינת ההפיעות של הורה אידטי, הנחשבת ליצירתה המקורית הריאתונה: בחבורת זו היא מופיעה כפי שאגדית חיבורתה, "ז'א רק עם חלקו השני של הריקוד המוכר הוים. מאוחר יותר הוספה גוריית קדמן את החלק הראשון הלקו מדברה משוי לששת, בקשה מא. בא. בוסקוביץ לא-תובי לחן חדש במקומו הלחן הרומיני - והנה ריקוד ארכישראלי מקורי אשר משנת 1946 ואילך מופיע בוצרתו החדש, זו המכרצה לנו היום. על מקומו של ריקוד צ'רסקיה כפולה, אין איז יודעים דבר.

מ מקורה מיוחד הינו הצ'רסקיה, המזוכר ברשימות מראש פינה אך לא בגדרה. עובדה זו מביאה אותנו לסרבה כי הצ'רסקיה לא הוגאה על ידי החלוצים מחוץ הארץ, כמו יתר הריקודים, אלא נקלטה על ידי אנשי אשכנז דלאה, המרכז של החברה האנגלית. על דבקה משולשת און לנו דיעות

שש הרוקדות בבית הפועל תל אביב 46-1947

ה שנת 1945 נשלחה מהבריגדה יהודית באיטליה לקורס קציני יוניס בלונדון. הגעתו לבית ספר, המרכז של החברה האנגלית. על דבקה משולשת און לנו דיעות

ליית לריקודים. וראייתי לראשונה הרקודה המונית אשר בה משלימים דמי כניסה ורוקדים עבר שלם ורקודים.

באשר חזרתי לאוזן בשנת 1946, בתום המלחמה, התחלתי ללמד בקי רס למורים יהיינר גופי בתל אביב, בו לימודה קדמן ריקודים. החלה לנטות את אשר ראייתי באנגליה וארגנטינה את הרקודות הראשונות בתל אביב. זו הראשונה התקימה ביום 15 בנובמבר שנת 1946 באולם בית החינוך "בעל-אל". לאחר מכן יותר אנשים מן המזופה, העברנו ובאו יותר אנשים מן המזופה, את הרקודות לאולם התרבות של בית הפועל ברכוב נחמני. הרקודות התקימו בקביעות,அחת לחודש, עד החדש מאי כיוון שאו עובי את תל אביב ועברית לטבעו.

גוריית קדמן, שבוייה בתפסותיה הראשונה, על האנונימיות של פולקלון ורוקדים, הכרזת על ריקוד וזה כריך שיזכרו אינם יוציאים.

מרישימת הריקודים שמצאתי בכל הרקודות מסתבר שעוד חדש מאי 1947 התוספו רק חמישה ריקודים חדשים: הקוצ'ז'יק של צ'סקה, הרמוניקה של ד. טורמן, שימי'יך, לבשו נא עוז של אלה ברגשטיין ז'ל, דבקה וריפה של משה ספר (פסטר). עם יוקודים אלו הגיעו שיטות ריקודי העם הנוצצים בטעים ובחישותם והרתקו את הרוקטואר של עבר "הראקודה". יש להביא בחשבון שבתחלת הרוקודה ריקוד גורה חמש עשרה עד עשרים דקות, ומנוח שיר עד מושך דקות, ומנוו' שיר עד מושך דקות ובכל רוקוד למדנו רוקוד חדש וחוו על ריקוד שונם של רוקודנו מצווין עבר שלם עם אותם עשרים ריקודים.

"קומי צאי" חורות לפסטיבל בינלאומי

זה עיריה לה ללימוד ריקוד "חדש"
ומלחייב בלי לדעת כי רבקה הינה,
למעשה, מולדת אותו ריקוד...

אין ריקוד בלי רבקה

ארע השטורי נסף שהשפיע והט'
ביע חותם על רבקה היה הקרב על
הגלווע בראשית מלחתת העצמות.
באוטם ימים שקדחה רבקה על חיבור
"דבקה" שבמציאותה בקישה לבטא
את הבטחון של אשיש ההר, את האופן
בו הם מתבאים על קשייהם וכן את
השקט והבטחון המורשן של תושבי
העמק.

הריקוד נועד להתייחס לנוף העמק
ולגלווע המקשר את תושבי הקרב עם
ימי קדם. במרס 48 התרחש הקרב
ואחד הנפלים היה יובעל לבאי. הרוי
הקובון הראשון מבני עין רוחוד. הרוי
קוד קיביל הפניתי. לא עד תחושה של
רגעעה ושלווה, אלא מאבק על ההר.
רבקה: "חשבתי לעצמי: לא בדור
אם העם יישאר, אבל התיי רועה
לייצור ריקוד שיישאר לנצח, ספר על
גבורה האנשים כאן ויישאר כפרק

הבה נצא במחול

דאינו עם ובקה שטווומן
באדיבות עתון "גלווע"

מעידך, ודעתך איך אני מודגישה ומגרי
בה מה שקרה כאן. כל האלמנטים
האהלה היו לפני בעת שהתחלה לי
צ'ו'."

קומהacha!

"איך עכט זיגרים ויקוד?"
רבקה: "אין מתקון מדויק. כל יוזר עובד
חוויות של פיה הוא בונה את הרוי
קוד. כל אחד רואה את הדברים
אחרת מנגיב עליהם על פי ונייתו
האישית. מתקיימת העשרה הדידית
בין הנפש למוח ובין המוח - לנפש -
עד שהם מתחברים".

רבקה הייתה עדת ראייה בכמה מן
הארוועים החסטרויים שהתרחשו
בעמק, ועצמת החוויה הולידה כמה
מן הרוקדים המפורטים שלה. כך
למשל ייתה נוכח בים עלייה על
הרכך קיבוץ שדה נחום והארוע
השאיר עלייה דושם ע: "כשבאתי
לשדה נחום, לא חשבתי שאעשה
ריקוד. אבל עכט התופה, כשהאי
שייה המרצפת מתרחשת לנו עיני
ירירה חוויה. התונעה המרצפת והבלתי
פומסת של האשים - פינה והחוצה
- יירה את הכךיאוגרפיה. אנשים
בונים, משקיעים כוח ועוצמה, מקפירים
דיס לsegor על גפנים - זה עשה לי
משהו אני וכורכת את תנועות החפירה
שהחלה במוכן והתריצה החוצה.
התונעות חזרו על עצמן. עד שהחומרה
ומנדל"קמו ועמדו".

דיק טבאי הוא שחוויה מעין זו
מצאה את השיר "קומהacha" (לחן:
פוסטולסקי; מילים: שנרה), הריקוד
"תפס" את האנשים והחל להתפשט
ברחבי הארץ.

ליקוד העם תוכנה, מסתבה, שלא
חר שהתפשט הפך ל"עממי" ומשחפה
לנחלת הכלל שכחו מי יוצרו. לא
אחד אירע שימושו באה אל ובקה

עובדיה היא שהחוגים לריקודי עם
נמצאים בשנים האחרונות בפריחה.
אין זה משנה מה הגורם לבך ולוכות
מי יש לקרו את הצלחה. אך ש
להניח כי כמה מהויצרות המדולות
והמופרומות של ריקודי העם
הישראלים מודוצות מן העדנה המוחזק
דשת של מחולותיה.

לא מכבר יצא לאור ספר חדש
"קומהacha" שלו - המתאר את
דרך של רבקה שטווומן מעין חרוד
מאחד במוחול. מחברת הספר, רינה
שרת, בעמיה יצחאת ווקת מוחול,
הקשעה עלם בר בנסיוں להעלות על
הכתב את חייה ופעולתה של רבקה.
הספר הינו מוחזק ליצירתה של
אמנית שתומכת להרבות היושר
לייה ובה ובסייטה.

ушורות שנים הקדישה ובקה לمعן
ריקודיהם היישראלי, והתוצאה, -
100 ריקודים שיצרה במשך השנים
ואשר רוכם הפכו לקלאסיקה.
ברקומה לספר כתבת רינה שרת:
"כתר חילצת ריקוד העם היישראלי"
לא עטר לאשיה של רבקה שטווומן
בשם טקס רשמי. אולם בפנטזיות,
באופן טבעי ועממי, הונח על ראשה
בידי הרוקדים הרבים בארץ וממחוזה
לה".

לרוקוד בעברית

למי, בעצם, יצור בתחלת הדור?
בקה: "התחלתי ליזור ריקודים
למען ילדי עין רוחוד. כאשר בתיה
בכיתה ג' התחלתי ליזור עבר בני
כיתה. רציתי שהילדים ריקודו ריקוד
דים יישראליים. בשבאתי לארכז הדרי
בקאה ברוקוד האמנותי, רק כאן
 החל ריקוד העם לתפוס את כל
עולם".

מדוע היה חשוב לך שהילדים יוקדנו?
באופן כללי יוציא כי מה שהילד
לומד בילדותו, מזור הנאה, זה ישאיר
אצל ואצנו אהב כל חייו. ילד הוא
כמו צמח שמתפתח. כשם שיש לתת
לצמיח שמש, מים ותנאים כדי שיתפתח
הrikוד הינו בילי בטוי שבאמתינו
יכול הרוקד, אפילו כשהוא לבד, עם
עצמו - לפרק את מה שמעiek עליו.
העולם נהיה או יותר קל ואשקר
לשאותות. ידעת מה ריקוד נתן
לי בוגרת, ואתו אותה הרישה רצתי
להעניק גם לבתו ילדי אחרים".

מי בארץ השפיע عليك בתחלת
היצורה?
בת"א הריבו לרוקוד או פולקה,
צركסיה ורוקובאך אך והלא היה
עולם. הריקוד הנפוץ והקורבן לבולם
היתה ההוראה, שהיתה שופעת חיים,
הלהבה וועורה לאנשים להוציא את
המוח שלהם.

שרה לי וכי שהקיימה את להקת
ענבל', הביאה את הריקוד הימייני,
שהויה לו השפעה עלי. מן העברים
בסביבה למודתי את ריקודיהם: חשב
תי אני יודעת מה הנורע שלנו

יותר מהמחמות שהעתיר עליה נסעה.

עוד ריקוד אחד

חויה מיחוד זמנה לרבeka בפסטיבל כרמיאל '88: "דאיתית את תרצה הדס מריידה על אחת הבמות והתקרכבי לראות. פטאמס איי מוגראשה שמיישחו לוחך אוטו ומרימס אוטו אל הבמה וזה היה יונתן כרמון ורבeka. נשחתה בתהבות הכלליות. רקדת עימו על הבמה.

סיפרנו אך מעט מן החוויות בהן שיתפה אוטנו ובква, הספר "קומהacha", וכדרים? מעל רבדות מון והוא ראיו בהחלט לקריירה. בסיסו מנסה רבקה לסכם את תקופת יצירותה: "בכל התקופה, משנת 1940 ועד היום, נתתי להרבה אנשים שמחה ואושר בחברים. הענקתי להם שעות של התורמנויות רות... הריקוד נתן לי אושר וחכמה... הריקוד נתן תונפה להשתתחות שלי וחרים אוטו לגבה מרחק. הריקוד נתן לי את המשך הרוחני וזה דבר נשבג".

ומסיימת ונה שורת: "רבeka התמסה רלה ליצירת ריקודי העם מトン שגניע עה להכורה בנחיצותם לחברה. הריקוד האזרון שירבה הוא "על כל אלה" (1983), אך 'שד היזראה' עודנו חי בתוכה ואינו נתן מנונה: "לפניהם אני חושבת – ריקוד אחד, לכל הפחות, עוד הייתי רוצה לעשות.

הרכבים, רוכם מוקרים, הגודשים את הקירות מעין אטליה בעל טעם אומנותי משובח. סמוך ליציאה אפשר להבחן במגלית קלף, עליה חותמים וביסטרים מיזורי המחולות והורוקדים בארץ. מחוזה הולם שהוגש לבקה במלוא לה 75 שנים. "לפני זו שנים" היא מבירה, אני ונתר מופעת לנווכת הצורף החשובי המת'

בקשי...

הריקוד הינו כאש הבוערת בעצמו תיה עד היום. על משקל שיר מפוזרsemi הייתי אומר "את הצעד זה אי אפשר להפסיק". רבקה מעבירה חוויה ריקוד בת"א במסגרות שונות ועדיין

– איך לא? – רקדת בעיטה. "צוותא" שופיעה בעין חרווה, איך השתמשה ממה?

הקבוצה היא נדורה. רוח הנערום, קלות התנועה, האהבה לדיקוד והיחס להופעה היו הנדרדים! אבל זה לא מספיק. הכריאוגרפיה וזוקה לשינוי ולהתחדשות. יוצרים רבים עדין מושפעים מיוון כרמון, אבל אסור לשכוח שהוא ייר ליפוי 30 שנה, והוא עצמו מודה שה Sangon של לא היה ישראלי מקורי והוא תורחן מריידי העם. הגישה הוים היבת להוות אחרתי!"

אחריו כך נשחתה לאוירור הכלילית והצטופה – כללו שפוך ואלה – לרוקדים. נהנתה מהריקודים וudo

"אם נארום"

חוק בתולדות ההר. המצית המאבק על הגלבוע – היה – נבוש וסיגנא: קידמה – ואחריה, קידמה – ולכבותו! את הריקוד סיימו בגישה אופטימית: בינג'וד לפסק התנ"כ ("אל תל ואל מטר") סיימו את הריקוד בשמהה מתפרק: 'על, טל, טל ומטר על הרי הנגבו' (עפי הלחן של עמיון). הוא שאמרתו חזרה ומגיעה רבקה, הכל תלו依 בהוויה הפנימית

ח"ם שכאה

איך נוצר הספר? בראין למושך "דיברות אחורנות" ספרה גזה שורת כי הדחף לכתיבתה נבע ממנה לאחר שגילתה, באופן מקרי, את ארכינונה הפרט של רבקה. תקופה אחרת נפשה עמה, ראייה אותה, נילוותה אליה להוציא המוח אולם אזות היא עדיין מעבירה וקראה את כל החומר התיעודי הקשור בפעילותה. ועוד אמוריה רנה בראין: "נשבתי אליה, אל אופיה החלוצי, בלי מרכאות, אל כוותה האגדלה העמודת בסתירה כל כך עזה לציניות היישראלית המצויה. נטפשתי לנחישותה ולצורך הבלתי נדל של להציגו, לעולם לא ללבת בדרך הסלולה. להפושה אחר והות ישראלית חדשה על רקע נופי הארץ ואקלימה חיפושים להקרצירים בעקבות, בעקבות, ובהתמדה בלתי

בריקול אלקטרונית בע"מ

החברה המובילה בשטח הגברת הקול

20 שנות ידע וניסיון

אלפי מערכות מגוונות בכל חלקי הארץ
למרקדים – מערכות משלבות
num מהירות משתנה

★ מגבריו קול

★ מיקסרים

★ מיקרופונים

★ רמקולים

גבעתאים אזור התעשייה רחוב תפוזות ישראל 3 טל: 2-5713131

מופעי הלהקות באולם הספורט ב"כדרמייאל 1989"

השתילים

להלן רשימת השתלים שערך לאחורה ורשימת הריקודים שנלמדו – החדשים בלבד. רישומה זו אינה משקפת את מכלול החומר שנלמד בהשתלים.

המקום: מרכז הפיס גולדה, חולון

תאריך: 9/9/89

המחפיק: מישאל ברזילי

היוצר: מושיקו לוי

שם הריקוד
בריה
לך
גלי המזרח
טפיטים
צעדה
אודהיה
ים תיכון

שרה הורוביץ – ריקוד מעגל

בשנת 1978, היה אמנון שאoli מדורך חברתי צעיר, במושב "חבי נויר".

חלק מפעילותו החברתית היה, כמו כן, לימודי שירה וריקודיהם. השיר שהושמע ברדי ווקלט מתוך תוךות הנער, התקבל בionate שיריו תנומות הנער, בהתלהבות על ידי הילדים.

בקיונה בהדרין, השתמשו בג של טירה ישנה כמשטה לריקודים, תוך משחק ושירה עם הילדים, נוצר ריקוד זה והתקבל בו במקומות בשמה והתלהבות.

ב. מילות השיר

מילות: ש. בס

שרה הנועה, שיר עתיקות:

שיר התחדשות, בניית ועליה:

מן הגללה ינhero אהינו,

ארץ מולדת קמה לתחיה!

מי זה החל הפלא ארץ מולדת?
מי זה הקים כל אלה, אוץ מולדת?

זו ידה, ידה, היא הורעת
זו ידה, ידה, היא הנוטעת
כל עוד הנער לנו במולדת,
КОМ YOKOM CHON UM ISRAEL!

ג. רישום צעדי הריקוד:

שרה הנועה ריקוד מעגל
לחן: דוד מערבי בית 1: ג' חלקים
מחול: אמנון שאoli משקל 4.4

חלק א':
עמידה עוגפית, אחיזה גרגילה, נגד כיוון השעון.
2 צעדי ריצה לפנים, החל בימין.

ניתור על שתיים תוך פניה לשמאן וניתור על שתיים בנסיגה (פנים
למרכז והמעגל).

כמו 4–1, 3 פעמים נספות.
שיכול חילוף פתחו לפנים החל בימין (השיכול קודם לפנים).

2 צעדות צימוד החל בימין ימינה.
כמו 21–24, 17–20, 5–16.

חלק ב':
ركיעה בפתחה בימין ימינה תוך העברת משקל לימין ושיכול שמאל
מאחוריו ימין.

כמו 1–2, 1–2, 3–4, 5–8
2 צעדות פולקה במקום החל בימין.
כמו 8–1, 9–16.

חלק ג':
2 דילוגים החל בימין, אל מרכז המעגל.
4 צעדי ריצה קלים בשכולים החל בימיין, למרכז.

4 צעדות פולקה בסיגה אל קו המנגן, החל בימיין תוך הרמת הידיים.
ריצה ניתור לימיין החל בימיין על קו המנגן.

כמו 20–21, 17–18 בשמאן שמאלה.
3 צעדי ריצה ושהה החל בימיין, תוך חגגה (سبוב סביב עצמו על קו
המעגל) כתף ימין היא ציה.

כמו 25–28 לצד השני, ברגל וכוכן גדרי.
29–32

מחנה פינג'יאו במאליבו

האויראה המשפחתיות, הדרכה
הaicוטית והאויראה היידיזוטית,
כמוה לא מצאת בשום מקום אחר,
הם מושכים אותו מידיו שנה למחנה
(ב)

זה, הוא אומר.
חדש ונסוב במחנה היה שיתופם של
הילדים שנשלו בו חלק באונן פועל
ביזור. אורגנו להם תוכניות מיוחדות,
במקביל לתוכניות למבוגרים, שככלו
בלאכתיות שונות, דראמה בנושאים
יהודים עם מורה מיהדות הובאה
למטרה זו, נערכו להם ויקודים והובאו
נטלו חלק פעיל מאוד בקבלה שבת
תוך כדי שהם מושפעים בסידרת
ויקודים משליהם במשמעות הופעת
בשגרוןם הייחודיים

הסמידר היהו עוד אבן בمسلול הטיפוח של אהבת ישראל נוצרו בו קשורים ודמיון, ולמהר ויקודם חדש ומשמר הקשר עם המקורות ניגר, לאחר כל החוויה המגעית הזאת ונדרדו מוכלים שם ברכבת חוק ואמצ' להתראות במחנה הבא.

ובגביעת חביבה, בכל מני מרותווים, בונס לבר הוא מאורגן פערומים א' שלוש בונה מרתוון לאב-עשרה ז'ו

אכן המבחן האנושי שהגיא למחנה היה מגנו ומעיין בויתר ויצר אוירה משפחתיות חמה וקרובה, ממנה נהנו כולם. גם ננסחים לא הדרום, שנדלק מיצ'ען הפולקלור היהודי-לאומי באיזה שרווא של בחירות נשלח חלק ממחנה. סעד מוטאי, למשל, נודע ככבר טורקי קtan הנקרה. באקאג שוכן סמוך לאותניה. בילדותו עבר שם הורי לאיוון שם גדל עד מהיום שהגיע לאורה"ב הוא מעורב בתרבות פעליה רוקריוקד' פולקלור מיליאומים. לפני ארבע שנים נישבתו לרוקריוקד' העם השරאייטי בקסמיימה. "ההמימות,

"את השם כתבי כמדורכית ויקודים קיבילתי לאחד שיטותי את הקורס בנצח", אמרות לו אסתור בן ממן' מדריכת לירוקודאים בקרואקס ברית ונטולה, "יש בו גזעלה עט' קבוצות אנשים המשתתפות בקביעות בחוג לריקודים אותו אני מוחלת שם. קהילה ההורית מונה קרבעת אלפיים כראובן מאות אש וטילים חלק פעיל בהרכות. ריקודיהם הבו נזראים המכנו לפופולרים ביותר בזעקה ומשתתפים בהם רוכבה כללים". מנהנה ונתחה אסתור מאה, מהאוורה הישראלית החמיה, מלמד הריקודים החדשניים ומהמיינש עם אחים חדשים והמעוניינים. "הה בבל' נחמד לראות אנשים שללא בגדלו גול נהיים ככל מהריקוד מאוחדים בעצם רעיון ההזקי ההשוואלי במנהנה", היא סייפה לנו

גדוד מלבד הדריוקדים נערך במחנה מעילויות שונות שככלו שירה בכתביו שנוצרה בין הרקדה להוקה וכשהוא מושג בלבו ניכר במקצועם כבר שלישים שנה מלכובתו נקבעת עם להקת ברמן, שינה דמאייר ואחרים. את שירותו האבאי עשה בלתקת החול' באקווריוםיסט הימי טופל, אוון, וורה, ג'ונס אונן, אריך איינשטיין ואוחחים. בונס' ברכך הוא דיוט במלחן חלק גדול

עשורות ובות של מחנות וקדים מתקיים מדי שוה ברחבי צפון אמריקה. קהל של שעירות לפנים, יהודים ואחרים, לזכרם חלק בשומהה הריקוד בצדות יי'קודי'ם ירושלמיים. מדרכיהם רבים מהארץ חמונים שב ושוב להביא את בשורת המהילים שלו אל מעבר לים. מדרכיהם ריבים (לאו דוקא יודים) עוסקים בהפעלת יי'קודי'ינו ברחבי היבשת ובכל העולם.

מי כשבוע נערך במחנה הס
קרמר שבסמאניבו סמיינר
„פינגן‘אן“ ריקודאים.
סמיינר זה מתקנים מדי שעה ומארון
על-ידי המדיין הותיק שראל
יעקובי בMSGORTO נלמדים ריקודאים
החדשים מגוונים משראאל ואיל
מוסברים על-ידי טובי המדריכים
המשתפים במתנה.

מחנה הס קרמר היו מוחה יהודית
השוכן ממערב למאלאיבו על רכס ההר
ההשתקף אל האגם. האהpta במשך כל
הימים הש�ງנים נודרים בו פעולות
שונות לילדים ולמבוגרים כאחד.
מיוקמו הטופוגרפיה מעניק
למשתפתיו החושת אויר צח ונור
משגשג, וזה מקום אידיאלי לכל מי
שהשראה נושא בהפוגה מוחי היום יומם
הסואנים שבעיר.

השנה טס. יישראל, ארצתם עולםנות להשתתף בפסטיבל מלחולות עם שנערם כברמאיל, שם הוא פוגש במדורבי העילית של עולם הפולקלור ולסמיון שלו במאליבו כדי שהחלו לדרכו בא את רודוקוס הדחשים שהhaftחו השנה בישראל.

בכמיון השתתפו במאה ושמונים איש שחגינו למלאיו ממקומות שונים חזרו המרובי, לרבות מדירות פולקלור יהודיה שהגיעה מונצזואה הרוחקה.

"מחול" בחול

הקשר האיש שלבם עם רקודי- עם הארץ"ב

I'kpok nəl̥IN

99 Hillside Ave #14
New York, N.Y. 10040
(212) 942-0274

וְאֵלֶיךָ יְהוָה

P.O.BOX 2245
Canoga park , Ca 91306
(818) 886-5432

תנו לנו לשבח לך חיטוך ואבודה

גילגולו של ניגון על מקוון של שגיאות בשירים ולחנים

ל"מעוז צור". רוב השגיאות הן בשער
דורות "עלת תכין מטבח / מעדן
המנבחת" – וכן, מעתים יודעים פירושין
של שורות אלה. בಗליל אי הבנה זו,
שבישב החיבור קטע זה של השיר וככל
אחד שור בעולה על ורווה. המילה
"טבח" פרושה: טבח, "צץ" הוא
איויב וה"מנבחת", ובזה אחד מכינויו
של אנטינוכוס היה "הכלב" – וכך
מתבהרת משמעות העניין ויש לשער
כי קוראי שורות אלה, לא יטשו בהן
בעתיד. בדרכו כלל, כאשר אין המשמי

עות ברורה, מוחלפת מילא, במילא, דומה שמשמעותה ברורה לכשעצמה אף המשמעות הכלולתי, משתנה לחלוטין. ניקח לדוגמה שר הוכחה אחת, "חונינה לי יש", במקום "שוחת קת בה האש", והוג לשיר "צוחקת לי באש". כאן אפשר להיווכח בקטגוריות – כיצד שובשת המשמעות בין שלבנון העם "צוחק לך...", פירושו לעוגן ובוגודאי שלא לך התכוונה מחרת השيء. מה רום לשיבושים? המילה "שוחחת" אינה מילה מקובלת אך היא דומה ל"צוחקת" וו מקובלות ממד. שני המשמעותים נגזרים עיקירם ע"י המילה ליל' הבאה במקום "בה".שתי המילים פשווות ומוכנות באור מה מידם אן האנו"ן לאצחים לא...".

יחיש לדיוקם של הרשומים עצם.
ישום המוסיקה מדויק יותר מאשר
לפייך כל יותר לעקב
אחר השגיאות.

אמנם, רישום המוסיקה הוא מדויק
כאמור אף למורთ ואת, עוברים
שריר העם מ אדם ומדור לדור
באמצעות פה ואונן ובעברית כזו
עתמוניהם כל הסכוימים לשגיאות וшибבי
שם. יתכן שאם נעמוד על הסכוימות
כך, וכל להעיבר מיסורים מדויקים
ותוור בתוכהו הירקון והומר.

כדי לערוך את הנון, הוליקת
השגיאות בשיריעם לשתי קבוצות:
שגיונות במילים ושגיונות במוניות
כל קבוצה עוסקת בסוגי שגיאות
וגורמה.

רב השגיאות מוקוון באי הבנת המשמעות. ניקח לדוגמה את השיר "מעseo צור". מענים שרים שיר זה בחלהכה ועשינו הוא בחוכמה, לבקש ממומטר נגנים לדשום על פתק את מילולות השיר ולקורא לאחר מכן את הכתוב בפתחים. הסיבה לכך פשוטה מאוד. השיר נכתב ביום הבניים, בלשון עברית שונה מזו המדוברת בימינו ואלאין אנו מבינים לשין זו לא למדנו את משמעותן של מילים מסוימות. המילה "התרעולות" למשל, מקובל בלשונו כצורה של אימון גופי אך ביום הבניים השתרעלו בה כדי להביע "בונדרה קשה". השורש "עלל" הוא אמנם אותו שורש אידiomatisches Äquivalent.

בתחלת עת יוסקנו בנסיא, יש לש' אל שאלת פשטותה: האם ישנה השيء בות כלשהו להעברת מדויקת של מסרים? ברור כי בהעברת אינפורמי ציה הנוגעת לחיה יומם-יום, עניין זה הוא גורלי לעתים אך האם קיימת חשיב בות כו' גם ביחס להעברת חכמי תרבות: הבה ונבדוק עניין זה בהעברת אינפורמציה פשוטה, הנוגעת למשל, למשמעות המוראות מסוימים. אם ברbert התועפה התכוונה לכך שמשמעותה ימירה בשעה מסוימת, חייב מנוסח לקלוטו ולהבהיר את האינפורמציה באמצעות דרך אליה התכוונה החיבור שאמ לא כן, לא יגיע לטישה במועד. مكان שענין ברת משמעות מדויקת, היא עניין גרבינו.

ם בתחום התרבות קיימת העברת
משמעות ובשרה למושל, אפיו פסיק
הוא בעל חשיבות והמשמעותו או שני
מקומו, עלולים לשנות לחוטין את
כונתו המחבר. קל להבין על עניין זה
בין שאינפורמציה מילולית הינה ברור
ורה לנו בדרך כלל ואנו עשויים להזות
טעות אפיו בטקסט בלחתי מוכר.
הדבר קשה יותר בתחום המחול
והמוסיקת. אם ייצפה בקידוך שגוי
שמדובר לא בפיגוע בו בצוותו
הנומרה, האם נוכל להזות את השגוי
אות? קרוב לדואו כי אנחנו לא עצחים
בקכך אך בטוח אני כי אני מקצוע,
הבקאים בלשון המחול, יכולו לומר
בפרושו: זו שגואה; אך אפיו יותר את
השגואה, למי חשוב הדבר? רצינו.

לטעון כי שם שדיוק בהעברת
אינפורמציה ביחס למועדי המראת
מטוסים, הוא עניין קרטיסי, כך גם
בהעברת אינפורמציה בתחום התער-
בות וועלויין לזכור כי גם ריקוד ולחן
הם סוג מסוים של אינפורמציה.
ביצהירה אמנותיא או פולקלוריות קיים
מסדר מסוים, מחד וшибושים של מסדר
זה מהווה עיוות וושיו כוונות חוץ-
בורו כי יצירה גורעה מתחילה, אינה
ונוגמת בגל העברה בלתי ונוגנה כיוון
שהיא פגומה גם במצוות המדיניות
אך אם היצירה היא מושלמת אז
בלשון מקובלות יותר: "ווביה", הרי
של שגואה תיפגע בשלמות ותוגרום
לייצירה להיות "פחחות טובה".

האם רקוודים אותם אנו
נוהגים לרקוד, מודיעקים הם?
האם שירים אותם אנו שרם,
מודיעים הם? וחובם של רקווד
העם שלנו רשותים ומתוועדים
آن קימוט מחלוקת ביחס
לודיעקים של הרשומים עצם.

איןפורמציה המועברת באמצעות כתוב או סימנים דומים, ניתנת ליבור רת ולתיקון אך איןפורמציה המועברת על פה, מוגדרת לשגיאות וшибורי שים. האם רקורדים אותו אנו נוהג יומם לודקו, מדויקים הם? האם שי ריים אותו אנו שרים, מדויקים הם? רוכב של ריקודי העם שלנו רושמים ומתווידים אך קיימות מחלקות

תחרות בחירות ריקודים ישראלי מקורי

סמלד אבידן

מאושר בעת שארבעת הגברתניות ביצעהו. לפי מחיות ה春晚 הסוערת שנסמכו באולם, נראתה היה שה' רות' רות' על הריקוד. חבר השופטים יצא להティיעצתה שמשכה בחצי שעה, משמע שהיא קשה להגיע להחלטה. במדורנות מחליפים חוותות מהמרמים. בארי אבידן כסס צפוניים וברלה דודאי מרגיעה אותן: "במושה לבטה תוכה... איי חותמתה! והחותמות: מוקם 1 - "דבקה מדורה" של יצחק סעדיה. מוקם 2 - "צעדי תימני" ו"יבוך" של היום" של משה תלם וצבי הילמן. מוקם 3 - "דבקה ערב" ימטריה בשינויים" של אמריך ובארי אבידן. עכשו אפשר להבין מדוע נזקן השופטים לומן הרבה כל דבר כדי להחליט... ליט...

בתחרות כוatta אין מקום לביצוע מקצועני של להקת מחלע עם כל הנגנים, עדיפה פשtuות ביצוען.

שפוי אביב איש הגליל – "כל אדם יש שריר", ריקוד זוגות נחמד עם סגנון וMOVIE חוו.

אליל דנון – "יש ואומרם אנשים" של מיריל פליקוב, בעיבוד חדש לכרמי אל, יפה, פשוט בכל זאת מקורי וביצוען מדויק ממדא.

יעקב לוי – "עד הפעם הבאה" ריקוד זוגות שנתקע ע"י יענקל'ה ובת זוג. המוסיקה מוחתית וצעדים, שיLOB של ריקוד תימני וריקוד סלוני.

גולדששר, רקדן בלחת גבעתיים – "שdotot בנשס" לפי שריר של יהור בהן. מוסיקה בקצב הולס, ריקוד זוגות, אלא שהרקדנים לא היו מוכנים לביצועו של הריקוד.

משה תלם – "צעדי תימני" מוסיקה מוחתית לריקוד זוגות שבצעע ע"י להקת "אוורום" מלונדון. הריקוד היה בני הייב, אך משום מה הוכר לירבה ריקודים שכבר ורקדתו.

יצחק סעדיה – "דבקה מדורה" ביצועם של ארבעה גברים. שטף של צעדים, צמצום בבחירת אלמנטים, כח ותונפה כמו שצריכה דבקה לה. יות. לא פלא שרבeka שטוומן קרנה

הריקוד בוצע ע"י צבי עצמו, ומרוב התלהבות הצலיח הנל לבקו חור ברצפה וצחוק רם נשמע באולם. התחרות אמונה לא הייתה בשיא עדין אך המתה ונשבה. היה בירקוד מוטיב מעניין בטעם של עטם.

שלמה מןן הגיג ריקוד בשם "אל ההוורה" לפי שיר חדש שכתב במאי חד לפסטיבל, בעיבודו של ניסי ברנדיס. הריקוד, באופיו המשם, הוכיח לי וריקודים אחרים של שלמה מןן כמו ה"הוורה" של אבי טולדנו. הייתה מוהה מיד שזהו ריקודו של שלמה, הייתה ב>Showcase בו שמחת ריקוד האופיינית לריקודיו.

אמנון שאול – "הלו הזמר" של חיים עגנון, היה ריקוד קשה לביצוע בשל בעיה של קצב. אמריך בע, בוגר טרי של האולפן למדריכי ריקודיהם, לhid העיר עכו – "דבקה עכו" לחו' נהבי מקורי, יפה, ביצוע נקי ופה של הרקדנים והקהל הרע בתשואות.

ויקי כהן ווובי טל – "השירים האלה" לפי שריר של דודו זכאי. ויקי כהן מיזכר הדבקות הדגולים שלו, חיבור בומו את "דבקה דליה", הגיע את הריקוד כשי לקיבוץ דליה מפסטיבל כמייאל. הריקוד מסובך למדיין אך למרות זאת הביצוע היה מדויק.

בארי אבידן – "טירה בענינים" ריקוד זוגות שנתקע ע"י רקדנים מלא כת "אנחנן כאן". היה בירקוד מוטיב של קפיצות מעלה שלוליות והקומפוזיציה של זוגות ומגעלים בתוך מגעלים הייתה מעניינת. למרות שהיא יפה ובוני ההלכה, אינו מתאים לחוגי הריקודים בשל מרכיבתו.

כמו בשנה שעברה, גם השנה קיימו את התחרותות לבחירות ריקוד'ע ישראל'י מקורי במתכונות הקומת את בעקבות ביקורת שנשמעה בשנה שערבה על הרקבי של צוות השופטי טים, חל בו שינוי שינוי מהותי.

א. וכללו בցוות גם גברים.

ב. החזות גודל.

ג. השופטים באו גם מתחומי עי-

סק אחים.

חובב כרובי – גרפיקאי, מעצבה של

גילת טולדנו – מנהלת הספרייה

למחל בת"א, לשעבר מנהלת להקת

ענבל.

יאיר וידי – מנהל המרכז למחל

בנונה צדק ודקון מקצועני לשעבר.

יאאל וקס – איש מוסיקה, עבד

בקולו ישראלי.

רינה שרות – מנהלת המפעל לריקוד

די ג'ורט ברסתדרות.

שלום חרמוני – מפקח ארכני על המחל במשדר החינוך והתרבות,

יעזר רוקדיים.

רבקה שטורמן – יוצרת ריקודיהם

ומעמדו התוך של יצירת המחל

בארכ.

ד"ר דן דונן הינה את הארו בדורכו המיחודה והעליה שוב את השאלה הניצחת: האם יש פולקלור ישראלי? האם אפשר ליצור פולקלור ב-40 שנה!

תנופתם של ריקודי העם בארץ איננה תופעה של מס' 1990. מושגים" לדבר, הפסטיבל והקהל הרוב שהגיע אליו מוכחים שמדובר בתופעה המונית הולכת ומתפתחת עם השנים וזה אופה ולא ענן של גיל – זו פשוט מסורת ותרבות שצמחה והתפתחה בארץ.

ותשובהו – "כפי שיש תרבות ישראליות" לש לנו תרבות שנוצרה במשך אלפי שנים ויש לנו תרבות שהיא הייתה הקיום שלו ונוצרת יום ושעה שעיה.

תנופתם של ריקודים של מס' 1990 אינה תופעה של מספר "מושגים" לדבר, הפסטיבל והקהל הרוב שהגיע אליו מוכחים שמדובר בתופעה המונית הולכת ומתפתחת עם השנים וזה אופה ולא ענן של גיל – זו פשוט מסורת ותרבות שצמחה והתפתחה בארץ.

שאלתו השניה של ד"ר דן דונן בשמו, הצביעו: "מדוע מעודדים יציר ריקודים חדשים, הרוי יש לנו מספיק ריקודים ישנים וטובים?"

והשיבו – "אנו מעודדים מכיוון שהוא רחובן שזכה בתחרות היה ריקודו של צבי היילמן" יבורוד היום", לפי שריר מושתת 1944.

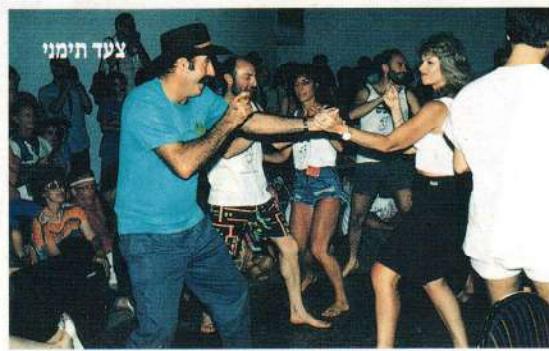
דבקה מדורה

שמות מוצת

матרחה לשוניים

צעד תימני

הצד השני של החנוך

מצטרפים לחוג נוסף שלו, שנחישב למתќדם מאוד. בתוך כל המולת הרוקדים הרכבים, משתלבים יפה חגי וענת, בהסכמה מוחדת של גדי לקובל גם ילדים לחוג הרוקדים המבוגרים.

ש. איך חברים מקבלים את העוב?

הה שאהה וודק?

חגי: " הם לא יודעים שניי ורק בכל, ואני לא מתבייש בוה".

ענת: " רך המורה למוסיקה יודעת אני רוקדת, כי היא ראתה אותך".

ש. האם הרוקדים פוגעים ברמת

הלהמודים?

חגי: " יש לי תעודה משענמתת - הכל ט.מ.".

ענת: " לא, בכלל לא. אני מספיקה גם ללמידה וגם להיות בחוגים נוסי פפס".

MASTER: שעתן וחגי משתתפים גם בחוגים נוספים. ענת בנוסיך לבך, רוקדת באטל ומסוויה שוחה בברכת השחיה של מכבי ת"א לילדיים. וחגי, אף הוא שוחה ומתחנין בפנינו כי זמן רב חיכה עד שמנצוא את גדי שהתריר לנעת וחגי לקובד בחוג למונגרים, חבל שאין מעודדים את ההורים לקחת את הילדים לרוקוד, להתקדם, ולהפוך זאת לבלתי מושחתה. היחס, בשחיה זו, מועלים לעצם ולחברה.

NUIM: היל לשמעו שבஸג'ורת החוי גים הרוקדים עם פניה וגדי ביטון, התארוגנה קבוצת רוקדים שנסהה לפסטיבל המחול בכרמליאל לקובד מעט ריקודי עם ייחד עם עם ישראל וגום להנות מהופעות של להקות המחלול, ואוטובוסס מי אם לא... חגי, שענת, שלמות החוצה בשעת בוקר מוקדמות, הטרוף או אלהורים לרוקוד, להנות ולשאוב מהאורו.

גם בכית, חידיק ריקוד העם אינו מופה. יונתן למצואו בביטון קלוטות של שירי רוקדים. ולעתים ווקן דם השינויים להונאתם. "אפשר לקרוון לנו מושיעים. אם יצענו לנו ללונה פארק ולאכל גלידה במקומ לקובד ונדריך ללכת לרוקוד". למרות מזג האוויר החם הם מתמידים ומשתדרלים להגיע לרוקוד. כਮובן עם אבא ואמא.

... והשאלה הנצחית: "מה תרצו להיות כשתהיו גולים? חגי אמר כי נדרין איינו יודע, החוש על כוון הריך קוד. אולי מוקד. ענת למרות גלה הצעה, בטענה יותה: "אני רוצה לרד קווד בלחת מחול".

חגי וענת, מי יתן ובו מון הימים טובiloו את יילדיין הקטנים בריקודים ומשוכנע איי כי תרשו להם "לרוקוד עם הגודלים", וכונ?

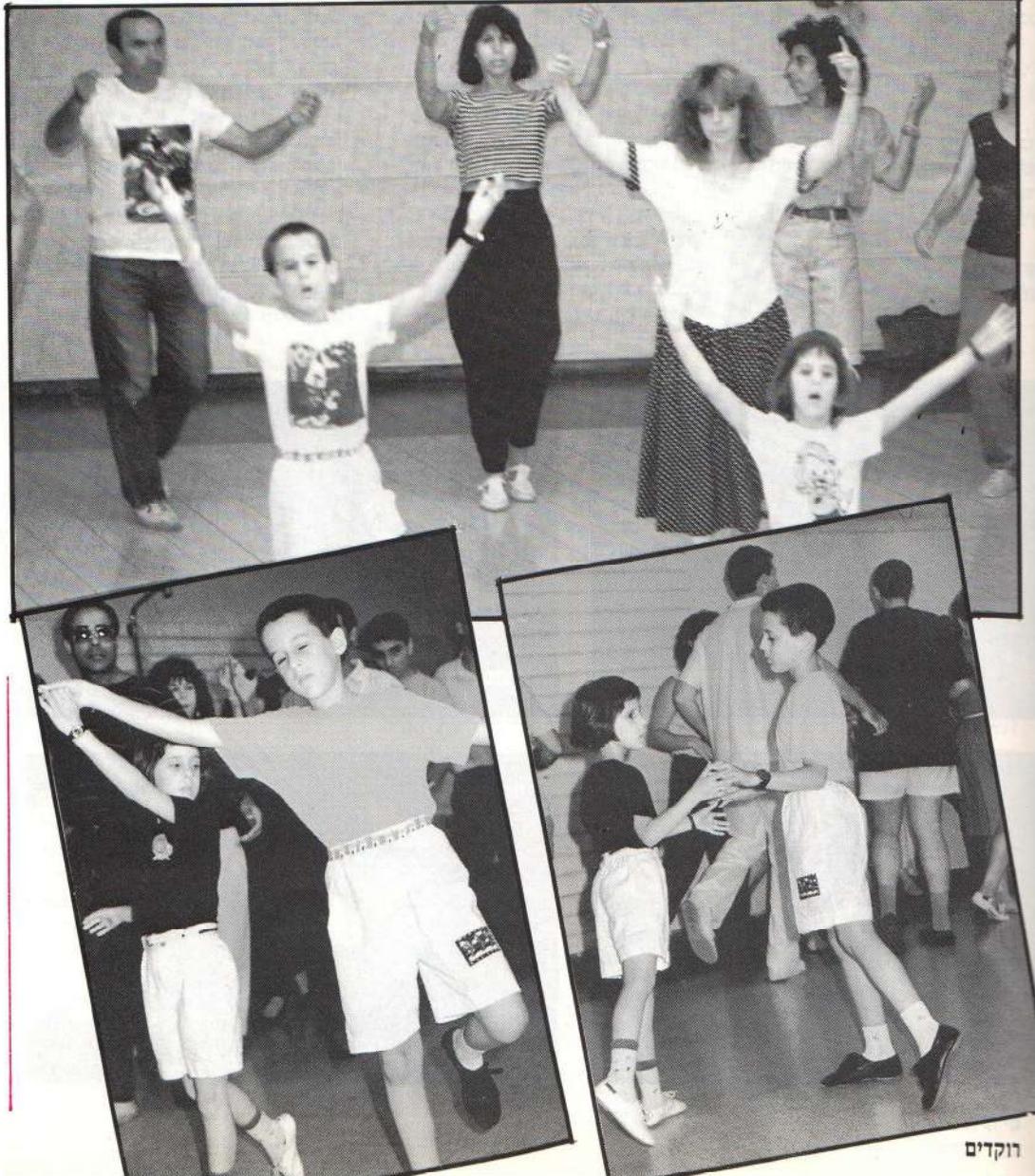
... התחלו לרוקוד לפני שניה כי אמא ואבא דחפו אותנו לה, בתחילת קצת לא רציני, התבוננו ור��נו בפניה של האולם, אבל היים אחננו לא מתבורי שים". ענת והגי התחלו לרוקוד אצל רותי אפרותי בכפר המכבייה, בחוג לילדיים, שם למדנו את העודים הראשוניים עם ילדים ובאים. לאחר והחינו של אבא יair הוא: "אם עושים משגה, או עד הסוף". מצטי טים בין כל המבוגרים בחוג לרוקוד נסף ב"ס" ברוכוב בגבעתיים, אצל המדריך פניה קלין. שם הציגו לנו 21.30 ומי ביטון ב"ביבורי העיתים". השעה 23.30. מומת השעה המאהotta, הם הגיעו בഗiley אישים שעלה - שבע שנים צפויו איתם במונגולים ובזוגות. למשפחת פניה כנראה לא היה די בפרק ולכן הם נדדו עם פניה גם ל"ביבורי העיתים" להכיר את גדי ביטון. וככה ישים בצהרים "פושט", אנחנו ישבთ ענת עד הסוף" הם

"אם יצענו לנו ללכת ללונה פאורך או לאכול גלידה במקום רוקוד, נעדיף ללכת לרוקוד".

אהבה מבט ראשון, כך אפשר להגדיר את הרשותי ברגע הראשון בו ראיתי את חגי וענת, אח ואחות בני טחים עשרה וחצי ושםונה וחצי מטרים בין כל המבוגרים בחוג לרוקוד גם נזוי ביטון ב"ביבורי העיתים". השעה 21.30. והם מתחילה לרד. בחוג המועד להסתירות בשעה 23.30. למרות השעה המאהotta, הם הגיעו ודקוד שאותו לא הכינו, יצאו אל מוחן למגען ולמדדו אותו תוך הסתכלות ברוקודים ווק כאשר חשו בטחון, חחו שוב למונגו. היכיו נא, נס אתם, את ענת וחני פגנו.

פגשתי בהם, בחני ובונת, באקראי. בהקדזה ובת משתחפות שהתקיימה בערב יום העצמאות האחרון, ראיינו להפתעתו ווג' ילדים וילדים במרכו המangel. מבטים נוספים הספיקו כדי להבחן כי ישנה כאן חופה מיוחדת, חורגת מהשינה, עיין שכדי לתת עליו את הדעת. לא הופתעת שאמם שמעתי שוב ושוב: "מי הילדים האלה, הרוקדים במרכו הם "משוח"...".

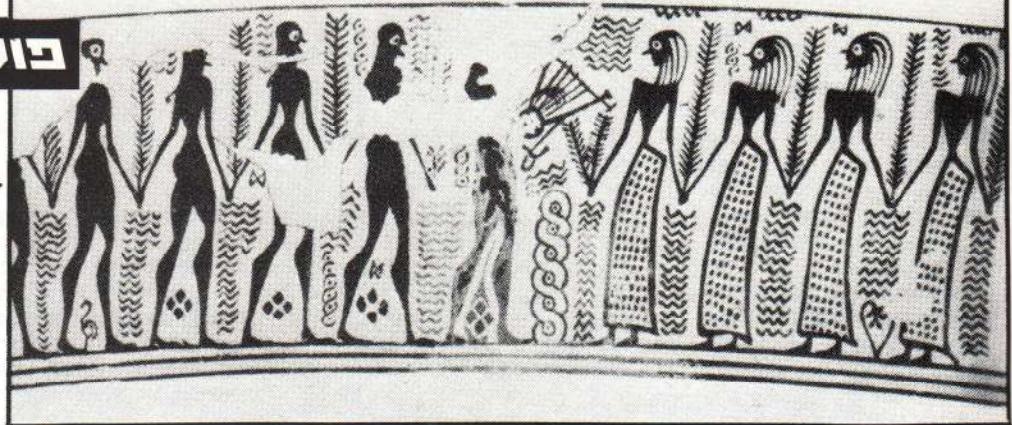
במשך השעה כולם, עד 2.00 אחר הצהה, רדקדו כמעט כל ריקוד, במונגול ובוגנות ודקדו נכוון הם ודקדו לפני גrustת יונזר גם את הרוקדים שיש להם "וירסת קהלה" שנייה. כאשר הופיע ודקוד שאותו לא הכינו, יצאו אל מוחן למגען ולמדדו אותו תוך הסתכלות ברוקודים ווק כאשר חשו בטחון, חחו שוב למונגו. היכיו נא, נס אתם, את ענת וחני פגנו.

ווקדים

פולקלור בילאיומי

שורת גברים מול שורה נשים וענפים
בידיים (ציוויל עד מילוק העתיקה),
המאה ה-8 לפנה"ס.

התפתחות tabniot

ריקוד

רפי דמו

התקרבותם של בני הוג האחד אל השני עוררה את עצם הכנסתה, אשר לעיתים אף אסורה ריקוד כלשהו. גם ריקודי הסלון כמו הוולס והטנגו החושני התקבלו תחילית בהסתיגותן של קהילות שמרניות.

החויק מטבחה בידי העבר גם אותה מכובל החדש. הכה המני עבר בכל פעם לפסל את ברייל החדש אשר המשמש כתחליף לפיד אשר בימים קדומים יותר הלאו אחריו למkommenות הפולחן הנשתי ריס או כתחליף לחרב של הלוחמים או אשיש הרוללה. בירוקדים טוטומים תבונת הצדים מתחפת בעקבות המוביל והשרטוט בחזרה הולכת ונפתחת בחזרה כמו בריקוד הטסקוינקס מיוון המכטול את ברייל חת תיאוס מוהלבייט בקносוס. צורה זו של התפתחות קיימת גם במקומות אחרים בבלקן בספרד ובאיטליה. בריקוד שרשות מוסלמים שרשרת הדימים האוחזות של שני הרקי דינם הראשוניים כמו דרכ' שער אשר הוא סמל לבניית חיים חדשים.

הכה המני עבר בכל פעם למוביל חדש והמטבח המשמש כתחליף לפיד אשר בימים קדומים יותר הלאו אחרים למקומות הפולחן הנסתנים או כתחליף לחרב של הלוחמים או אשיש הגירה.

התהלוכת: התהלוכה הניה חלק אפשר למצאו בימיו בפתחה לריקוד רם סקדיבים וגרמנים. מטיקס הפלחן המקוריים ביוירה והי מוערב הפקה לתנועה בזוגות וויקודיו הזוגות שהתפתחו מכאנן היו בתחליה חלק בלתי נפרד מהטיקס הפולחני. מכאנן הפתחו בשיש השנים רוקחי LONGWAY. שורת ברים מול שורת נשים, עדין בזוגות, ומהם החלו כבר להפתחת הבניות ריקוד מסובכות ביוטר. ריקודי הזוגות הפולדריים המוכרים לנו כיוום. הינם השלב האחרון בתפתחות זו. וואים אוטם יום בסקדיביה רומייה ובאיי ור האלפי. התקרכבச' של בני הוג האחד אל השני עוררה את זעם ה' נשיה, אשר לעיתים אף אסורה ריקוד כלשהו. גם ריקודי הסלון כמו הוולס והטנגו החושני התקבלו תחילה בהסתיגותן של קהילות שמרניות. את שורידי התהלוכת הקמאיות

שרות וקדומים מתחפת – מקדוני

התהלוכת גברים "קוקרי" בביבוכת
בריוון לשדה ולאלה שיפשו בדרכם – בולגריה

השודת: אמרו שרשות הרוקדים התפתחה מהגען. עם התפתחות טקסי הפלחן נוצר פתח במגען דרכו יצא הרוע או נבטה רוח הטר טקס חייה המתים נהוג בין החסידים בחגיגות ל"ג בעומר במנון. לעומת זאת טקסי רוקודי – תפירה, ארינה, קציצת. אך לרוקדים אלה קדמוני רוקדו ע"י הפלחן והכשפים שלרוב נראבו בכל מקום נוצרה תבנית צעדים אופיינית.

הגען: המנגל היא צורת הריקוד הפשטיטה הקדומה ביותר. המנגל הסגר ראה בימיו ב"וורה" הרור מניה, ב"הוּרוֹ" בבולגריה, ב"קולר" מיוון סלבייה, ב"קאלמאקה" וה"חוּרָבָּד" בツ'כיה ורוסיה, ב"ברנדס" בברטניה, ועוד בריקודי מגנול רבים אחרים. המנגל שגר סיבוב לעצם הפולחן וכולם נטלו בו חלק. תבנית ההנעיה יתרה פשוטה ביותר ביחס לטלות עליהם סטטיות אך לדוב תנועה איטית ימיינית או שאמלה באחיזות ידים שנוייה. התפתחות בתבניות התנועה של הריקוד ייתה בעקבות התפתחות החברתית והתקומית. המנגל החל לנوع פינמה ונוצרת תנועה יינדיידואלית של הראשון והאחרון במגען החזוי החל הריקוד לקבל משמעות תנעויות. הגברים והנשים נעמדו לשורנן במגען, נצחו מגלים נפרדים ולגדלים וחללו להוציא ריקודים בלעדיהם למיניהם ולמקצת עות הבלתיים שלחים כמו יוקו-ו-קאמביים, ווים לגברים, ול-נשים רוקודי – תפירה, ארינה, קציצת. אך לרוקדים אלה קדמוני רוקדו ע"י הפלחן והכשפים שלרוב נראבו בכל מקום נוצרה תבנית צעדים אופיינית.

השודת: אמרו שרשות הרוקדים התפתחה מהגען. עם התפתחות טקסי הפלחן נוצר פתח במגען דרכו יצא הרוע או נבטה רוח הטר טקס חייה המתים נהוג בין בחסידים בחגיגות ל"ג בעומר במנון. לעומת זאת טקסי רוקוד נפתח המנגל וושורי שרת סובבה בכפר להביא ברכה לכל הקהילה וככשושה. מוביל שרשות מבצע צעדים מרשים השווים מלאה של הקבוצה ואשר תעירף עיבר את "הפיקוד" לבא אחריו ואם

אשר יש בה ניצוץ מה"שוויז" של
הצבר הארץ-ישראל. בארץ הוא אחד
מבנה טיפוחיו של יונתן כרמון, רק
דנים מסוגו יצאו רק מ"בית מדrush"
וה-

להקת רחובות – שבת דן, בריקוד
"שופטים" עם הסולן ליאור.

להקת ראשון לציון "גוננים" - שבט בנימין, בריקוד "כרמים" עם הסולן עמום יעקב.

להקת "מחולה" ירושלים - שבת יהודה, בריקוד "נצחון" עם הסולן גדי גראן.

דוד בירן - להקת מועצת פועלי גבעתיים - שבת וראובן, בריקוד "מלחמה" עם

הסולן ג'י. להקת עיריית גבעתיים - שבת גד, בריקוד "מדבר" עם הסולן יובל.

להקת הסטודנטים ירושלים - שבת נפתלי, בריקוד "ציד הרים" עם חברalg ווינזון

הסולן עידן.
להקמת נתניה - שבת מנסה, בריקוד
"שדות" עם הסולן ציון.

להקת חדרה – שבט ישכוב, ברוי
קוד "פולחן" עם הסולן שאולי.
להקת פרדס חנה – שבט זבולון

בריקוד "יירדיים" עם הסולן ארן.
להקת "אנחנו באן" – שבט שמעון
בריבווד צוינגד גנד" גות בהובילו יוש

ריאקדיים, רועים ושודות היו מבוססים
ריאקדיים, רועים ושודות היו מבוססים
ריאקדיים, רועים ושודות היו מבוססים

על רפרטואר מוכה, ישן וטוב, של יונתן כרמוון, אשר לאחרים יצר הפעם

לְבָאָחָד - כַּרְמֵיאָל 89 סִמְדָּר אֲבִידָן

בעצב. הקהיל הרב בעבר הפתיחה קם לדקמת דומיה.
את המנגינה זו מוכרים להמשיך לנגן...

הית בקבוצת החדרים בברקודה
בכרמיאל, לפניהם הפסטיבל הראשון.
בימים שדוחרנו עבדו כדי להכין
את הקורע הסליעית לאספיאטורה
מיוחד לקרואת הפסטיבל. הפעם
הגשתי כי מה ששולב בכרמיאל, הינו
הרביה יותר מפסטיבל, והוא חג מחולות
אמיתי.

או ומצאים בארצנו הנקובו בעי

המחלול הראשון הוקדש לשנים עשר וראשי השבעים, בוצע ע"י הסולנים וחובר בהשתראת הפוסק ממס' יהושע ד-ז: "ויאמר להם יהושע: עבדו לפנֵי אהרן ה' אלהיכם אל תור הידין והירימו לכם איש אבן אחת על שכמו למס' שבט ירושאל". האבנים סימלו את נס חציית הירדן והקמת המנהה בגלגל.

א. מספר המופיעים על הבמות הינו
רב, ומשתפות בו עשרות להקות
חכיל מראבגנו ומהריל

ב. רוב המופיעים מבוצעים ע"י חובבים.

ג. המופיעים הינם חלק מהקהל
הлокח חלק באירועים.

ד. עבדות ההכנה הממושכת של הלהקות שהשתתפו במופעים המרכזיים היה "פסטיבל" בפני עצמו. כל ההכנות מסביב, שנמשכו כמעט שבוע, נתנו תנופה וקידמו מספר להקות מחל שהי עד כה בשלוויות. ה. מטרות הפסטיבל אינן רק אמנויות והחוויות. היה בו שילוב של אוזועים למודים, חונכיות ובוי לאירועים של מחרותם。

פתייחתו של הפסטיבל, יומיים לאחר אסון האוטובוס בכביש ירושלים, עמדה בסימן של שמחה מוחלה

שלא צריך היה להתאפשר עליהם במר בע מסוג זה.
כך טוב הכל טוב, החומר שושנה דמאי, מלכת הזמר העברי, עולה לבמה ובלויי תזמורת צה"ל שרה את השיר "אור" שנכתב ליום העצמאות ה-40 למדינתה, שוב עשרות ורקדים שופטים את הבמה ואת הדשא של פניה, וכן הרהרים שמולו יורים יוקי דיוור המשארים את הקhal המומ וגונדם. הקhal גם על רגלו ומבקש עוד ועוד...

סיום מרגש לחגינה אמיתית.

בערב זה ציפיתי לראות את הלהקות הטובות ביותר בארץ ואת העבירות המועלות ביותר שנעשו בתחום זה. במקום זה הייתה לי הרגשה שהלהקות נבחנו על פי קритריון של "להקה בית בת אל איביכם בימה בזמנית, מס' 5090 וקדימים מקסימלי".

בפתיחה הערב הופיעו מספר להקות, אותן מדריך דדו קראוס, בירקוד "הרוה" על פיה המוסיקה "סובבו". האפקט שנוצר כאן ע"י מספר הרקדים הרוב ועושו התלבשות והחיצים, היה מרשים ביותר. מאידך רוי קוד נשמה חסידי, מעביר את המסר שלו בצורה יפה מאד גם אם הוא מבוצע ע"י להקת מחול אחת והמשיח גוער...

היו מספר להקות שהופיעו היהיטה יהודית, כמו להקת קריית שמונה בירקוד "דודה" אוטונוי (הקהל היב בתשואות), השטודנטים של יוושלים גנון כרמון – ימי יבה בית בת אל איביכם ולהקת גוונים בריקוד "רויעים".

תזמורת צה"ל נטלה אמן חלק במופע אך לא ליוותה את להקות המחלול. הייתה לך השפעה על חיינויהם של הרקדים. תזמורת היה, עם כל הבעיות של התאמנה והצורך בחורות נספთ, מוסיפה הרבה עץ מה לרקדים ולכן הינה מסוג הדברים

כינוף נעלית הפסטיבל – מתקנות "דליה"

בכללותו – עבר מהנה ומרשים. יש הרגשה של תנועה והשעיה מקצועית יותר ברמתן של להקות המחלול. אפשר לומר שהוא שווה חלק מהישגיו של הפסטיבל.

בערב זה ציפיתי לדאות את הלהקות הטובות ביותר בארץ ואת העבר דות המועלות ביותר שנעשו בתחום זה. במקום זה הייתה לי הרגשה שהריקודים והלהקות נבחרו על פי קריטריון של "להעלות על הבמה בירטומנית, מספר ורקדים מקסימלי". המופע, שמאור שרה את הצעדה להקות המחלול, הפך להיות למיצעד הצעדה לכוריאוגרפם. לכן גם להקות בעלות אופי יהודית, כמו דוגמאות לכך "אנחנו אן" איבדו את יהדותן, ושׂוגמות נספות. איני שוללת מופע ברונו של מספר להקות, אך רק כאשר יש לך הצדקה אמנותית.

כוריאוגרפיה בסגנון מופשט יותר עם השפעה מסוימת של מחלול מודרני. המוסיקה שנטבה במיוחד במיחוד להופעה הייתה בעל מוטיבים מזרחיים, שהשתתחה והסימן מהווים "קולאי" מכל הקטועים המוסיקליים.

וכוחותם של שושנה דמאיו ויזהר כהן החווירה בין שורות המקלה, וחבל שלא בינו להתענג על קולם כפי רציו עלי.

בבשווואה למופע הפתיחה בכרכמי אל 88, היה ערבות בעל אופי אמנומי יותר, פתוח "שואו" מזה שאריאנו בכרמייאל לפני שננו. חלק מהקהל שוכר את שושנה דמאיו שרה את "אור" ברקע נוצציםשמי כרמייאל בזוקדי דינו, ציפה למשהו בסגנון זה גם השנה, אלא שהפעם השאיר לנו כרמן את החגינה הו למופע הנעללה. הפריע מאד הקשי בהבנת המلل של שירת המקלה, שהיתה אמורה לספר לנו על מעשי השבטים תוך כדי הריקוד. בין תכנית ומוחה מצחטי את עצמי רוב החון עסקת בניהוש. יהו מי הוא השבט המופיע.

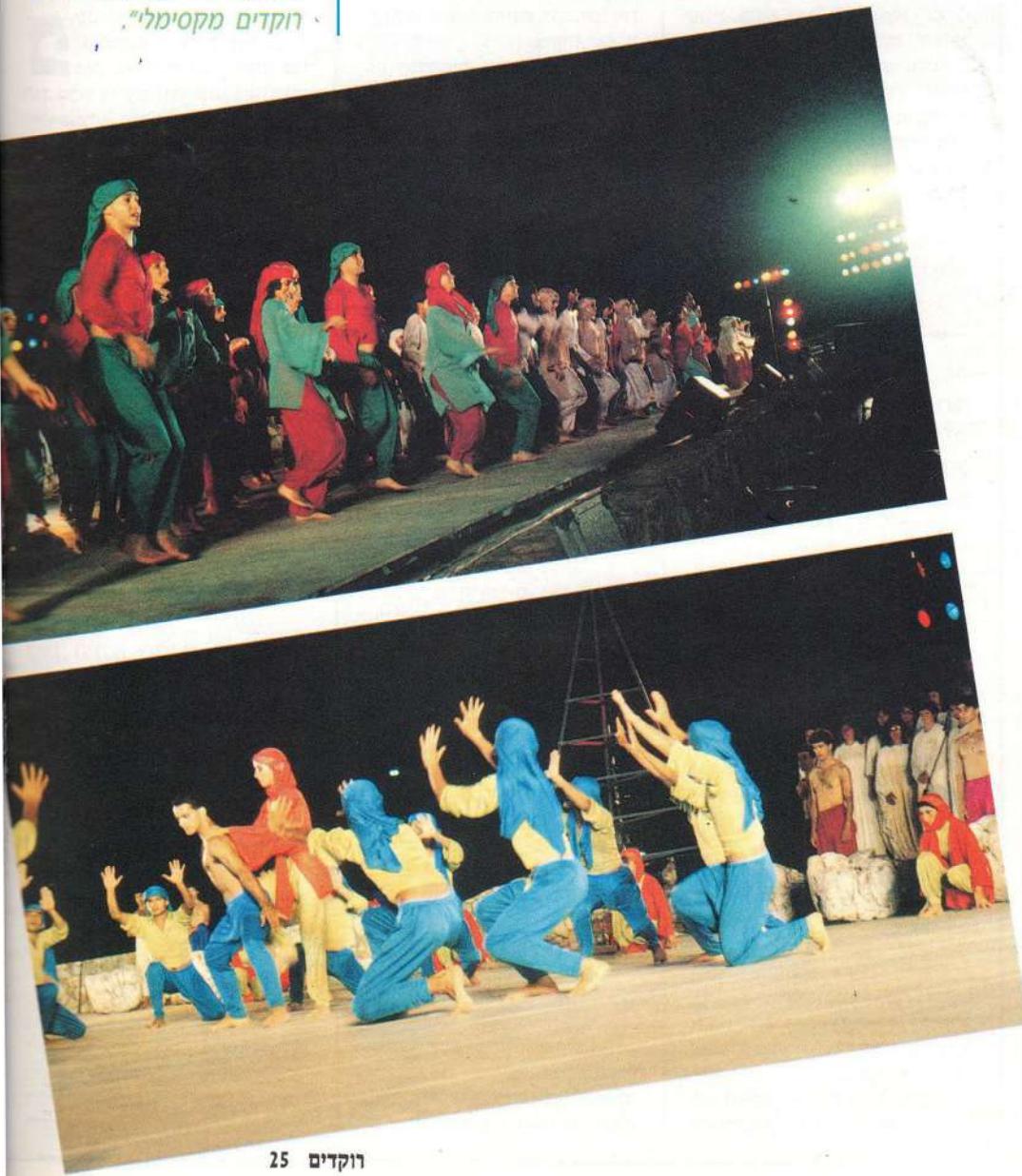
הבלט של ליאן – בערב השני של הפסטיבל זכינו, אמם לא רבים, לציות בהפועה נפלאה של להקת בית האופרה של ליאן.

לו היו מארני הפסטיבל מצלחים להביא לפסטיבל מחול עממית מיצועית ממוחה אירופה, היה האמפיטיאטרון באותו הערב, מלא מפה אל פה בקהל שהוא מאושר על שנותנה לו הודמנת לזרות להקת מחול בסגנון פולקלור עמי במחיה עמי.

הלהקה הופיעה בארץ ב"סינדרלה" ובכרמייאל הצינה ארבע יצירות קלאסיות של: ויליאמס פודסיטט, מוני ווין, פרנסוא דודו, והנס ואן מאן.

קבוצת רקדים נחרת, להקה שככל אחד מركדינה הינו סולן בפני עצמו, בעל אישיות ונוכחות בימתיות גבוהה. אין ספק שגם הייתה אחת מ"פי ניונות" הפסטיבל, אך אלה וקוין בה: רוב ובובם של המשתתפים והקהל בפסטיבל זה קשורים בצוואר זו או אחרת דואקה למחלול העממי. למורות שפסטיבל זה מוגדר כ"פסטיבל מחול" וכלם הופעות של מחול מודרני, הרוי אופיו הכללי הינו עמי, ולכן לדעתם במופע מוחל עמי.

לו היו מארני הפסטיבל מצלחים להביא לפסטיבל להקת מחול עמי מות מיצועית ממוחה אירופה, היה האמפיטיאטרון באותו ערב מלא מפה אל פה בקהל שהוא מאושר על שנותנה לו הודמנת לזרות להקת מחול בסגנון פולקלור עמי במחיה עמי.

פסטיבל מחול כרמיאל

Karmiel Dance Festival 10-8 ליוזן 1989

התקנות לציבור הרחב

במשיטה הענק של מגרשי הטניס התקיימו בשלושת לילות הפסטיבל הרקודות לקהל הרחוב. הרקודות החלו מיד עם תום הופע – בשעה 23:30 ונסתיימו עם אוד הבוקר.

אלו הן ההתורשויות הבלתיות, המתקיימות יומnlיליה והן כאמור הקובעות את האורורה הכלכלית בסופטיבל.

כאן הייתה תיגת ריקודי עם אמיותה, בהשתתפות אלפי רוקדים ורקדי להקת מחול מוחבי הארץ ובנהנחת טוביה המركדים. גם כאן היה ה蟋蟀 מותוכן עד לאחרון הפרטיטים.

15 מוקדים, מן השורה הראשונה
ומאזרחים שווים בארץ הומנו לקחת
חלקל. כל מוקד הרקיך במשך שעה
עפ"י סגנוו והבנתו, אולס התנהיה
לכלום היתה לשמר על כמה מצרי
עתית בוהה, לשחרת את כל הרקדים,
להשרות אירוח ברוחת עימהו, לש'-
ממו על אף תרבותי וכובנו לשלב
בחותנויות ריקודים ימיים. במסגרת זו
בחרו כל מוקד את הרקודים האחו-
בים עלי.

רבים וטובים מן המרכיבים לא
לקחו חלק שכן לא ניתן היה במסגרת
זו לשறט את כולם. אלם השוב
להבין כי בחירת המרכיבים נעשתה
על ידי שיקולים ענייניים ומڪצועיים
 בלבד, כך גם בחירת יוצרי הריקודים.

כש שטחיה הבודהו שחקנים שייתאי
מו להציגו שהוא מעלה, אין פסל
בקב את כל השחקנים האחרים וכך
ברוחתי גם אינן את המתאימים ביותר
לאירועו זהה רציתי להשורות, כמו
כל מבחן מסゴ זה גם באנ' יש בלאי
מקום לשיפורם, גם מבחינה ארגונית
וגם מבחינה טכנית והדברים בהחולת
ילקו בחשבון עתידי.

כשם שבמא' הבוחר שהקנים
שיתאיםו להצגה שהוא מעלה,
אינו פועל בכך את כל
השחקנים האחרים כן בחרותי
גם אני את המתאיםים ביותר
לאירועו אותה וצית לחשות.

לסייעם ברכזינו לצין כי העבודה של כולם נשנה בהתקנות כאשר כל המורדים וווצרי הרקודים שי' פו פעולה עצורה יפה ועשוי הכל על מנת שהפריקט הגדל יציל. כל מי שתוקף עשה כל שביכולתו בראנו בבהנינה. ככל התודה והברכה, שוכחות ומנוחה.

הוקדה למתקדמים

הערב השני שהתקיים בהיכל הספוחט והוקדש לאותם וקדומים אשר רוקדים ואוהבים את כל הירוקדים, אף את הקשים ביותר. וינה להם אפשרות ללחוץ את הירוקדים שתחז אזהבטים ביחד עם עוד וקדומים מצטלאים מכל הארץ. וביער זה נמלטו האולומים מפה להר וקדומים אשר רקדו בכתלהנות ובפינינות רבה.

ההרכזות עם היוצרים

זהו אוניברסיטה נבסתית, אוניברסיטה
ועוד רעיה מוסס ולא סתם "עלשות
שמה" .

דס. פיטוי לא 30 יוצאים תקדים
וחדשים כאחד, שרים שרידיהם
ונגידים בעופל בחוגים ברחבי הארץ
וଘובים על הרוקדים, ואלו הרקידי
האחד אהר השם, ללא הפסקה עיפוי
תוכנית מודעית. ההוקדה הוקדמה
בכמה מילימ' על היוצר ויצירתו ומדי
עם הסבר קצר על ריקוד מסויים ועל
דרך ציירתו, אה"כ רדק היוצר את
ריקודיו עם הרוקדים. בפועלו זו
ניתנה הערכה ובהן יותר הרוקדים
והם הושפטו כבוד לפטטיב.
ביתה זו הודעתה לקהל הרכבת
ההוקדות החלו מיד עם תם
23:30 - בשעה ההפעוט -
ונסתי"ם עם או הבקור.
כאן היתה חגיגת ריקודי עם
אמיתית, בהשתתפות אלף
הוקדים ורקדי להקות מחול
מוחבי הארץ ובנהנחת טובי
המורקדים. גם כאן היה הכל
מתוכנן עד לאחרון הפורטים.

ההרכדות בפוסטיבל מחול כרמייאל

וְאֵב אֲשֶׁר יָאַל

ב סטיבל מחול כרמיאל שנוהל
 (אונומוטית) ושות' שניה ברצבי'
 פות' עיי' הכווראנגר יוונן כר'
 מון, הכל למשה שי סייגי פועלויות:
 הראשונה - הופעות שנות ומנוגנות
 והשניה החשוכה לא פחות ואלי זו
 אשר יותר תורמת לפעלתנות ולשם'
 מה - ההרגזות.

בגירוש הcadorgel, מול האמפיתיאטרון, החmono הכל לבוא לדור ולשומו לפוי מופע הפתיחה. נקדנו ענייקר אותן ורוקדים היזעונים ומוכרים לכלנו והשמחה הייתה רבה, כיאה לפתיחה של פסטיבל מסゴ' זה.

ההורדות עם היוצרים

באולם הפסנתר של המתנ'יס, בשניימי הפסטיבל, מהבוקר עד הערב, התקיימה הרקודה עם יוצרי הירקון אשריאל, להיות אחדים לביצוע חלק והשל הפסטיבל. בשיתותינו שם ברכמו, הדגישו אחרון תח השיכונן של ההרכבות ברכמות בעליות הפסטיבל, לדבריו אלה התחתרשו יותר בבלט פוסטוקו, המתקימות יומם ולילה והן אמרו הקובעת את האין רה הכללית בפסטיבל. ההחלטה הייתה לארון הרקות שמאחריהם עומד רעיון מסיים ולא סתם "לעשנות שמה".

ההורקנות החלו מיד עם תם
ההופעות - בשעה 23:30

ונסתיימו עם אוור הבוקר.
כאן היתה חגיגת ריקודו עם
אמיתית, בהשתתפות אלף
רוקדים ווקדני ללהקות מוחלט
מרחבי הארץ ובנהנחת טובי
המורקדים. גם כאן היה הכל
מתוכנן עד לאחרון הפרטים.

לכון את הגדודים והশטח הדרומי היהיטה זו אחת הפעולות הראשונות ביריד במסגרת פעילותם עם כוריאוגרפיס היוצרים השיקשו למורים ורוצנום הטבו ובהחלט שיש עבדה יפה ומוציא להחת.

בראש ובארצונה חשב היה לראות ולהכיר את המקומות בהם תחבצענו והරקdot, כך נסעו לכרכיאל מס' פעם ופגשו עם אנשי מטה הפנטגון.

שורשים

בהיכל הספרות הקדש עבר מיום
לייקודים ותיקם ותקיים". כאן הרקדו
רוקדים ותיקים וצעירים כאחד, ריקו
רים שהיו נרקדים מ-1944 ועד שנות

מעולם הריקוד כמו אנגה סוקולוב, שרה לוי-תנאי, ובקה שטודמן היישרשה והעידנית, מאמנה ריקוד העם הישראלי, יונתן כרמון (שוחףך על מופע הפתייה – מופע אשר לנויות דעתיה היה קצר בבר, לעומת מופע הסיום הקليل והצעבוני וכמוון), אףו אובי הריקוד העממי שביחס אליו אמר דין וונג כי "ישראל היה מעצמה עולמית".

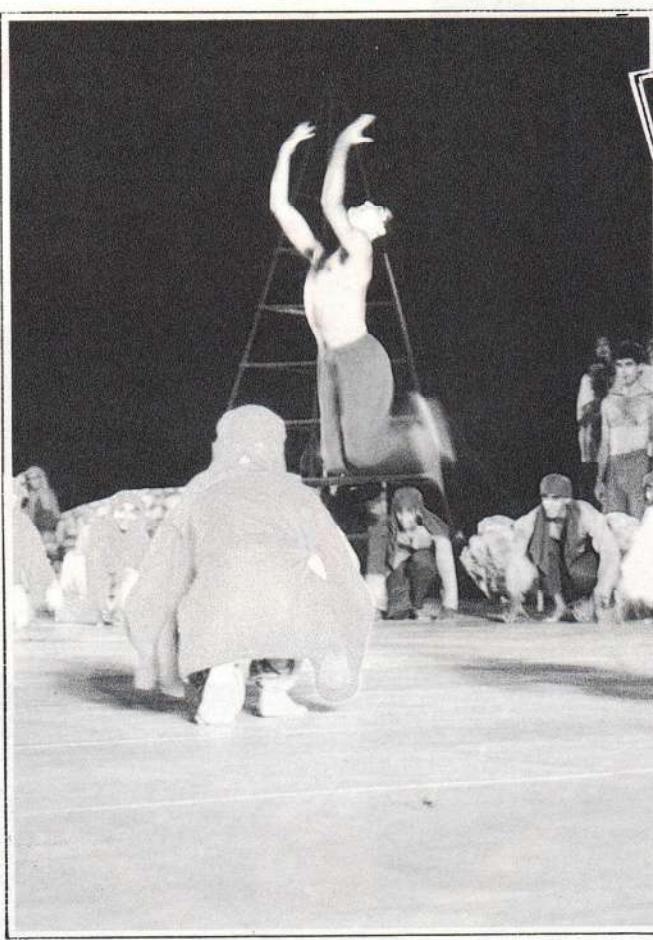
פסטיבל כרמיאל עדין איננו בחינת "פסטיבל בינלאומי" למורות השתפותן של הלהקות הגרווניות. אין בכך פחותות כבוד לפסטיבל אם לא יתאחד במילם "פסטיבל גינלאו מי". הוא ישראלי ומלא עושר תרבותי שאפשר להתגנות בו. אפילו הלהקה הלאומית המצוינת "אורוּסָה" הופעה בהצלחה והציגו ריקודים שמקר בעה החתונה היהודית המרגש עד דמעות ביצועם של הלונדייס, כאשר ה"כלח" בריקוד היא... ארמנית (במושאה).

התוצאות על החזה שלטו ברמה:
"משתתף", "מורקיד", "מפיק",
"עובד מטה", "עובד" (סתם...),
"אורח", ו"עתונאי", והמשותף
לכל נושא התוצאות ובועל.
התפקדים שאלת כאה
בקשו להוכיח כי כוחם
בוגרים ולא רק בתוויות.

מן הרואיו לממוד בהודנותם וועל חלקה של כרמיאל "הדרשיות" באירוע היפפה, בו השעה משבחים רבים ורצון טוב כדי שהפסטיבל יעבדו לא תקלות, האחדות, אידאולוגיות, היה מזעריר ולא רואו להתייחסות. שיטופו גם על שכם של המתנדבים הריבים שעשו מלאכתם להפצת הרעיון הנפלא של יוקודיהם שליכדו בפסטיבל את כולם ללא פוליטיקה וביעתיו שלא היה קל, לאחר פיניש נורא ברכושים. וכמה מיללים חמוטם גם לאכשינה, שבה מופיעעה השيمة שיכום זו על פסטיבל כרמיאל. העتون "זוקדים" ויצו-רו-עו-רכו יון מיש'ה. את יון, עתונינו-עתונינו, ואת מתנדבי ריאן בכל פניה של הפסטיבל, והעבדה הרבה והחשובה שהם משקיעים בענין רואים לעידוד ולשבחים. "אלם לא היה יון מיש'ק חיים צריכים היו להמציא אותה".

הירד ל"דליה" החדש – כרמיאל ולהתראות בשנה הבאה.

* **הערה ליום הפסטיבל ומאוגנין:** מן הרואיו לתהוניג גם כרטיסי כניסה משלבים, יומיים וכל פסטיבליים (כלומר – בכניסה מעבר מאירוע לארוע ללא הגבלה) לתועלת הרוקדים היוצרים, שמות כוכבים

על כהן

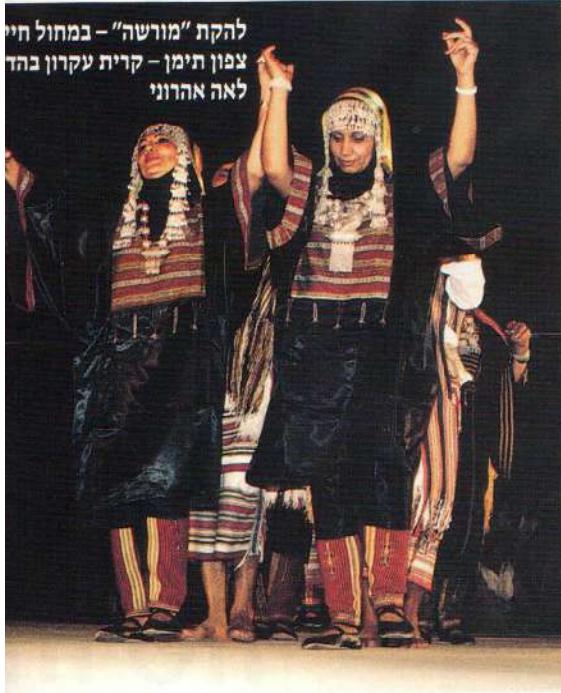
"דליה" החדרה פסטיבל כרמיאל

ריקוד. לדעתי עבר וותקי דליה, במושאי יום ראשון, היום השני לפסטיבל, היהו לותקים ולצערדים شيئا בהרקבות הרבות של הפסטיבל. נס לאלה שבאו "דק לראות" לא חסדו אරואים. להקות להקות במופעים מושלבים. ביופיים שנקרו "מופעים מושלבים", ב"היכל הספורט" המצויין של כרמיאל (שהיה גם אב-סנייה ל"ubar וותקי דליה" ולהרקבות נס יואב אשראלי), הופעות להקות מקצועיות למחלול (הביביקוביץ), "ענבל", "קול ודמנה", תיאטרון רינה שיינפלל, וטאטורון מחול ("תמר") ב"היכל התהבות", שכרמיאל יכול בהחלט להשוותו להיכל התלאביני בעל השם הזהה.

"הבעיה" החמורה ביותר הייתה... ריבוי האירודים במקביל ארייאנס מדרהימה, היהו היות בعبة אחת בכל האירודים "סומנו" כרצויים להיות בהם ונכח, פעיל או סבלי. כמה מהאוועזים במקביל הפסטיבל היה היהו היות בعبة אחת ובונה את כל האירודים ש"סומנו" כרצויים להיות בהם ונכח, פעיל או סבלי. מדרהימה, ואילו היו 'פורטים אוטם' ולא עורכים במקביל, אפשר היה לקיים פסטיבל רצוף בן שבועיים (התקינו המודרך אף הוא לוכותם של היזרים, שלהם מגיעים אף שב' חיסט).

נושאי התוצאות ובועל התפקדים שעלה באלה בקשרו להכמה יי כוכם ברגליהם ולא לך בתוויות. לא היה כל בעיה או מנעה שלא לחלי עצמות ולצאת במחול בהركחות עם היזרים, הרקדות עד או בוקר, והר' קדרות' וותקי דליה' שהיתה חוויה נסטעalgיות מציאותית בהחלט, והוכיחה שוב ושוב כי ריקודים היו מושגים שווים הם כין טוב ועתיק. עם השנים הוכחים הם להיות יותר מסתם עוד בתקינות משך 60 דקות הפסטיבל, עובדה שאפיו בעולם הגדל

פסטיבל כרמיאל השני מאוחרינו. האלפים הרבים שנזרו לעיר הגלילית העיריה הזרו למקומותיהם או נראה שמדוברים, תושבי כרמיי לפסטיבל ערד. העין כבר צופה קדי' מה לפסטיבל הימיishi ב-1990, והדר' בר מוכחים כי כרמיאל עלתה על מפת הריקוד הישראלי, תפסה את מקומה של דליה ותשאיר בעתיד על מפה זה האם ירצה כרמיאל את דליה? – התשובה היא חיכית, השם "כרכמיי" בעולם שם ודף לירוקוים ביש' ראל', לריקוד בכל ולפסטיבל הגדל מסכו בישראל החזר את לשנה. הפתעה ראשונה: כרמיאל עצמה, עיר קעה ונעה עד מאה, קומפקט, טית, עם אניות חיות ברמה גבוהה. עיר מלאה במיתקנים מתאימים כשהומרה בינויים קטן ואין כלל צורך ב"הסעות". נור משגע, רצון טוב וחוש ארגון הנמצא בדרך הנכונה. ההמנונים שפלשו לכרמיאל ב-1989 (ואנו מתייחס לשנה זו בלבד, שכן בשנה הראשונה לקיום הפסטיבל, בשנה אשתק, לא היה היידי וההפסד האו-ודאי שליל בלבד...) עללו במספר על אוכלוסי העיירה. השירותים לוקדים הרבים ולבאים 'הם לבאות' באירועים עים היו לא רב; אולי לא מיותר לציין, לא רק בשתי השיטות המשכו להיות קדרות' וותקי דליה' שהיתה חוויה נסטעalgיות מציאותית בהחלט, ובו ניר טואט, ואפיו הרוח בות ונקודות הריכו ממשכו להבי. היק בקיום משך 60 דקות הפסטיבל, עובדה שאפיו בעולם הגדל

שרשים או ענפים?

ליקויי העדות המגוננים הם חלק של התרבות ובתי הענפים שהצמיחה ההוויה הישראלית החדשה. קיימים משרות צרכים עמוקים, הטעונים הכרה וכיבוד, מעשיר את חי' הכלל שלו ותורם תרומה ראשונית להוויה הישראלית המתפרקת בתהילן זורם ומתרמשן.

גינה שדרת

על טונג - מוחול הודי - אשדוד,

תמונות סיום - כל הלהקות

להקת קריית ביאליק - מוחול גרוועיני בהדריכת שוטה צפונית שווילי

ערב העדות, שהתקיימים על במת הפסטיבל המוחל בכרמיאל, 1989, הראה את עשור מסורות המחול שותברכנו בו.

פסטיבל המוחל השוי בכרמיאל, בשנות הארכבים ואחת למדינה, היה זירעה לשפע להקות מוחל של בני עדות שונות. "האין זה עומד בסתריה למדיניות כוריהיתן של שנות הראי שית?". נשאלת שאלה שאליה בשידור הטלוויזיה היישיר מהפסטיבל.

התשובה: מדיניות כוריהיתן عمדה בסתריה למציאות ולצורך העם מוק של האדם להמשיך ולקיים כהרגל, חלק משישראל היא ארץ של גלי עלייה, ארץ של קיבוץ גלויות. התקב' צות המונמים מחודש במסגרת מדינה אחת ועובדת הסוד של השתייכותם לעם אחד אין מבטלות בהין אחד מטען תרבותי, מנהיגים והרגלים, ובכ' כל זה צורן ביטוי בשירה ובמחול.

לוקוד אבורייהם

מעבר מארץ לארץ, מיבשת ליב-שנת, אין משכיה את הנגלי ריקודו. המהול האהובעה הריאוונית ביותר של האדם, וההדקות לו טבעה בו עמוק. בהיסטוריה של התרבות האנושית אנו מכירים קבוצות אדם שננדדו או הוגלו למרחקים, עברו לתנאי חיים שונים, לאקלים שונה ולהוויה תרבותית אחרת, אף שכחו במרוצת הזמן את שפתם ותולדותיהם, אך עודם ממשיכים לרקוד כאבות אבותיהם. המופיע הבימתי בכרמיאל-1989, בהפקת המפעל ריקודי עדות, היה שיחורו - בידי יונתן ברמן - עפי' רענון של שלומית בת דורי, אך הרק' דינס שהופיע על במת הפסטיבל - והם ממכח הלהקות הפותלות כולם, דור שני להקות הותיקות ווכם ילדי הארץ - בוחרים מותך רצון וגוך פנימי להמשיך ולרקוד במסורת העדה.

שורשים או ענפים?

ונוהגים להגדיר את מורשת העדות על ריקודיהם כ"שורדים שלנו". דומה, שכן יותר לדאות בישראל הקדומה את השורדים אילו המורשת שנאספה ברחבי הגלויות הצמי'חה ענפים, ענפים רבים, לגען אחד. ריקודי העדות המגוננים הם חלק של התרבות ובתי-הענפים שהצמיחה ההוויה הישראלית החדשה. קיימים משרות צרכים עמוקים, הטעונים הכרה וכיבוד, מעשיר את חי' הכלל שלו ותורם תרומה ראשונית להוויה הישראלית המתפרקת בתהילן זורם ומתרמשן.

שלחת יהודית ערבית

שלחת המורכבת משלטי להקות, אחת יהודית ואחת ערבית, יצוגה את ישראל השנה בפסטיבל הפלקלור התחרותי בינלאומי בדיזון שהתקיים בין 28.8 - 3.9.89.

ההחלטה על שיגור המשלחת התקבלה בוועדה הבינלאומית המשותפת למשרד החינוך והתרבות, משרד החוץ ומדור המחלול בהסתדרות.

להלן שבחו המשלחת ניטים מירוחים ולהקת הדבקה מקלסונה, שנגשו לחירות משותפות כדי להזכיר את מופע הישראלי - יהוד-ערבי לתחרות. החירות התקימו באווירה של שיתוף פעולה וסקנות הדידות.

להקת הדבקה מקלסונה התחילה את פעולתה במסגרת בית ספר "עלם", פפ, ביוםוה ונוהל של אחד המורים שהוא השותף קלסונה. האת-

גר - מדלית זהב בחתורת הריקוד של פסטיבל דיזון.

אירועי הקיץ

- פסטיבל הומר בערד הופיע להקות: נן יבנה במחלול כורדי "כניונה" בהדריכת יוסף רחמים ואשליון, במחלול תימני - בהדריכת מאיר צפוני. הלהקות השתתפו גם במופעי החירות.

- ערב שירה ומוחול עממי גרוויי התקים זו השנה השנייה בחולון. בחלק השני של הערב העלה הסטוי דיו היישורי לאופרה, את האופרה מאת המלחין הגרוויי זכרייה פלאשוויל, ביצוע זמרם מעלי גור זיה.

- אסף ציללים ומוחולות של עדות בישראל התקיים בשתי ערים: 1. ירושלים - בן הפעמון - בשישי עיריית ירושלים. 2. גבעתיים - בן הדרום - בשיתוף עיריית יפה.

בשני המופעים השתתפו גם להקות וריקודי עם ישראליים והשילוב עלה יפה. השתלומות ממחול תימני נערכו במיוחד לביקשת להקת אורנים -

במיוחד לריקודי עם ישראלייםanganlia בהדריכת מורייס סטון.

הנעשה במדון לריקודים

המדון לריקודים שמה להודיע כי נMSCת והרשמה לאולפנים להכשרות מדריכים לריקודים לשנת תש"ז (1989-90). האולפניםפתחו מיד אחרי החגיגות בחיפה, באר שבע, תל אביב, ירושלים, זנגייט וגבעת וושינגטון.

תכנית הלימודים כולל, בין היתר, ריקודים, תורת הדריכה, מוסיקה, תנעה, ריקודי ילדים, העמדת ריקוד,

גבעת אולגה - יום ה' כ' בתשרי 19/10/89 ה' חול המועד סוכות התאריך עשי להשתנות) במשך השנה יקיים המדור לריקוד דיעם ננסים אזרחים נוספים. על השתלמות וסדרות למדרי כים וצריכים, תובנה הדעות נספחים בהקדם.

המדון לריקודים מאנל לפיעלים, למדריכים ולרוקדים שנה טובה!

המתנ"סים, כנסי מחול וערבי ריקוד, בכינוסים תופענה להקות עממיות, יצירות מוזיקליים ולחונות מריקודים ומוקדי ריקודים יוקידו את הקהל הרחב. הכנסים שמנעדם ידוע לעת עתה יתקיימו ב:

אור עקיבא - יום ג' כ"ז באלו
טל 26/9/89
קצrin - יום ג' י"ח בתשרי 10/89
17 ג' חול המועד סוכות עם מועצת ההפועלם, מועצות אזוריות

דים לAGMA, חגים ומורשת עדות ישר אל,

בדבר פרטיהם והרשמה אפשר לפנות לרינה מאיה, מנהלת המדור לריקודים עם מרכז לתרבות ולחינוך טל 03-431897.

לקראת החגים הבאים עליינו לטור בה, יקיים המדור בשיתוף עם מועצת ההפועלם, מועצות אזוריות

שתי הלהקות, בחורה משותפת ל��ראת הפסטיבל

המפעל לריקודי עדות ואמנות המוניים בעבודות המפעלי פנו אתניות, משותף להשתנות ולஸטרד לרנה שורת, המרכז לתרבות ולחינוך החינוך והתרבות: האגף להרבות חדר 106, רחוב אורלוורוב 93 תל' ולאמנות והמרכז לשיתוף מורשת אביב טל 03-431493. ידotted המורת.

רֹקְדִים כוֹתְבִים

את להקות המכחול וה'פוש' הרוצחיו –
הקמתי אין, ראשיטוב אלי דגן –
עבדן החתום מטה, בהיותי מדריך
חינוכי בפנימיה. מבאך עז בחנהלה
שלא האמינה שהדבר אפשרו ווקמו
שלוש להקות מכחול – צעריה לכיות
החויה ושותים בגנות, לגילאי תי-
כון. אחר כך צימצמו את המבנה

לשטי להקוט – ח"ב ותיקו.
להקוטו ייטה הצלה מורה והורי
קדוד בלהקות הפינימה הפר לדבר
חשוב לחניכים ובם.

בברכה ותודה
דאשיטוב אל' דגנ

* הפניו מכתב זה אל מושצח גולן
מנהל כפר הנוער בן שמן
ותגובהו: "אנו ל' עניין להגיב"
המערכת

אל-מערכת "רודקדים"
שנורירות ישראל – סינגפור
הנדון: ביקור יהודת העמנו אל בסינגפור
1. המדריך לדיקודיהם יהודת עמנוי
1989 – אל ביקר בסינגפור בסוף מאי
ההנבי: סדנא אחד המרכזים
ההעביד: סדנא ימי הסדנא
השתתפו למעלה מ-250 איש ובכלל
הה מדריכים מקומיים לדיקודיהם.
יעילנו שהותם של מר עמנואל כהן
לעקבות ערבות הרקדה לקהיה.
הHIGH-ISH ISRAELI SUBCULTURE THAT LIVED IN SINGAPORE
IN THE SUMMER OF 1989
THE LEADER: EMUNO YEHUDAT HAUMANO AL BISINGPOUR
THE COACHES: A LOCAL TEAM OF COACHES FOR THE RODKEDIM
THE COACHES: A LOCAL TEAM OF COACHES FOR THE RODKEDIM

3. לאחר שנסע מטעם התארגן בחוג שבועי לרוקודאים לקהילה יהודית-ישראלית, בהדרכת אחת הנשים הסוציאליות. כמו כן הרכמו תרומה סמלית למועדון הסדרני. הקשר שנוצר בינו לבין יושב ובר נסיך לו על אורע רוקודאה גדור שיטקיים בדצמבר ש.ג. במילויו יוצגו עיקר ריקודאים שבראליהם

4. שהותם של מר עמנואל בסינגפור
נכחה גם לכיסוי בעיתונים כפי שתראו
בכתבות המצח'ב.

ברכה,
רות ש

זה היה לחיות לשיגורו... השתתפותו כשם
וניס וחמייה ווקדיים שוחלטם אף
הגענו מידיינו (מרח'ק 850 ק"מ!).
שי' ואשתו יעל, רג'ישם מואוד לנושא
הפלקללו, אנו ווקדיים את הרוקדים
היפנים באטמאן ולא נחספים לוייחודים
המשמעותיים. לא נתנו תום לחץ של
מרקדיים וגזרים ה"זופפים" ריקו
דם מסויימים.
מדי פאם אחנן מקימיים ערבים שככל
ההכנות מהם, הין תרומה לאיגוד
ליקודאים ישראליים.
לפני בואי לאוסטרליה רקדתי בארץ
במשך ששבע שנים באוזור חיפה
והצפון, אך לא בזכות אוורה כמו
שיש לנו כאן. כאן אומנם און ווקדיים
מתקדמים כמו בישראל ומספרן ולוויא
היעשים ווקדיים מונך מאשר בחו"ל,
אך יש אוורה של משפחה אחת
ונדולה. הקהילה היהודית קרויה מאר
כאן, למורות גדרה, ולרוקדים, מימד
ונסף של איחוד וגאותה.

במבלוין ישנו חוג ורקיידים חדש ובו מסחרם היישודאים בגובה יותר, אך חוג זה חדש ונודע בכך שהוא מבנה זומן.

ישר כח!
אשר אלום

אתם רשאים לתרגם, להעתיק
ולעשוו כל דבר אשר יסייע
לכם ולרוכדים. בעורב

עורך "זוקדים"
סיפור להקות המחול בבן שמן צערו
יחסית. לפניו שלוש שנים החליטה
הנהלת הכפר שלא להסתפק עוד
בערבי הרקדה ובופעתה המתארננות
לקראת אדרען, אלא להקיטו ווג למץ
חול אשר יעבד במשך כל השנה.
הכווריאונר רוני סימונוב החומן לה-
קם כמוהל אשר במנסורתו התבר-
קש להעמיד להקה... וזוקדים מספ-
רנו 24.

4 עמוד 14.
אכן סיפור להקות המחול צער ובן
שלוש שנים, אך העבודות שונות
בתכלית:

איני יעד היכן בדיק שורש הבעיה,
אך יש לי הרושם שעת האכבע יש
לשימים על קורס המדריכים וורבי
הממין והקבלה אלו. כפי שלאל כל
אדם היודע להליט טענות הוא גם
מדרך טישה ולא כל הנג היו מורה
לנהיגת, אך לא כל רודק מוכשר
מתאים לעסוק בהדרכות יוקויריים.
הפרטון הינו בcheinות כינסה ובcheinות
גמור הרבה יותר מהcheinות.
ולසיטום מילה קטינה (לא כל כך קטינה)
לזוערי הרוקדים:
וגזרו שםכם חקוק על הריקוד אותו
חייבתם, אל תורזיו אוננו, הרוקדים
נומכח של שנן או נס פחota מזה,
מצד שני אין רוקדים הנותנים ואניינו
מתהימרים לרודק ברמה של להקה
מקצועית לכן השבדלו לא לחית
"מתוחכמים" מדי אם ברצונכם לי
צורך, בבקשה, ארכיקוד'ם.

על חוגי הריקודים באוסטרליה

לפני מספר שנים, הקים בחור בשם שפי שפирוא חוג לדיוקניהם ועטם בהשתתפותם של אוסטroleים מוקומיים ים ומספר יהודים. במשך הזמן התפתח החוג וקיבל מסגרת של בית".
היום נקרא המוסד "ביס" לרייך רבלאיומי", יש בו צוות של כעשרה מורים אותם השרנו מתוך הרוקדים עצםם (לרוב מורים במקצועם) וחוץ מהזגוי הרוקדים אנחנו מקיימים שעיוויי הכרשה למורים ולכל הרוקדים דים בונויאי קצב, טכיניקה, תנועה ועוד, בעשרות של מורים אורחים.
בשעותיהם האחרונות זכה ביה"ס לתנורפה בתלייה וכנים ישבו בוחתריס כיתות במזכוכנת של בית". מכך מתחילה ונע לבית מתקדים כמו כן יש לנו להקת מחול מבני התלמידים ואנו מופיעים ביפוי הקהלה היהודית והאוסטרלית כל שמודמן.
מיד שנה לאחר מכן מוסדים בסוף שבוע מחנה ללימוד ריקודים לו מודדים גם תנועה וקצב וכן ישנים מופען מחול, שירה בעיבור והרבה הרבה ריקודים שמחה וצחוק. מתחנה והיינו הזדמנויות לכלנו להשתאר את הצרות בבית ולשםו ממשן ימיים תמיימים.
השנה הופע אצלו משה תלם כמור קיד אורות והאווריה כולה הייתה בלתי רגילה, ורק חבל כי לאחר מכון צרי ממור מלך" ווציא מכך שרוקוד העם היהודי ויצא ונפטר.

שלום וברכה.

בקורוא ורוכד נאמן וכמאין בהנהה למוסיקת בבלטות לריקודיהם שלכם, ברצוני לברך על היומה והעבודה הרבה הכרוכה בהפקתו של העtanן רוקדים.

לשם הגבהת העניין בעיתון ברצוני להעלות הצעה זו:

כיוון שריקודיהם גמורים לשירים הישראלים הישנים והחדשים, נראה לי שבדאי לתת בעיתון מידע על עברית שירה ביצירוף לפ' האזרום, כפי שנשמעים החוגים וההרכות, זה יירסף לקוראים ייתן להם עד מקו הכנסה למימון העיתון.

גיל צחיק קורית באילק

ליון שלום. ציריך שלום.

רב תודות עבור רוקדים מספר 4. רק הניגן אלינו לשוויך וכבר קראתי אותו בענין רב מא' עד ת'. "רוקדים" מהויה עבורהנו – הרוקדים הנלהבים בגוללה – קשר ישר עם העשיה בארץ בתחום הריקודים, מקור מודיע חיינו לכל העסקיים בריקודיהם, וממייבה עוי' דוד במאנצ'סטר ובעודתו.

ברצוני לברך אתך, ירון, על רצונך ובמאיצ'ן להמשיך ולהפוך את "רוק'דים" למורת הקשיים הכרוכים בדבר. אנו שמחים לך' ומחלים לך' הצלחה רבה.

ברכה

שלום

רוכדים

מחול אירובי - היבטים פיזיולוגיים

77' דבורה חמיה

כיצד מודדים דופק לב?

כשהר האחראים לכך בונים חכנית האירובי, עליהם להיזכר ולהעבור לפיה תקונן הבני על ערכיהם פיסיולוגיים בסיסיים. במאורירים הקודמים דנו במגננה השער האירובי ובכישורי של המדריך. כאמור זה ברצוני לדון בערך כים הפיסיולוגיים הבסיסיים שיש לי שמות כדי להשיג שיפור פיסי וחברתי במסגרות השיעורים.

עצמה, זמן ותדירות הן שלוש מילוט המפתח להשגת רמת פעילות אירובית המשפרת את מערכת הלב וכלי הדם.

עצמה יכולה לקובע את רמת העוצמה מההומואינה לכך שהיא, לפחות ולכדי שך באמצעות קצב הדופק. בידיע, פעילות אירובית מגבירה את קצב פעימות הלב בתגובה מהצורך להו רם באמצעות הדם חמצן רב יותר לשדרים העוסקים בפעולות מוגברות. הזרמה זו ניתנת להרגיש ולמדוד דרך הדופק שהוא מدد לעוצמתกายו לות הלב. כאשר הלב, ככל-שריר אחר, פועל ומתאמץ, הוא מתפקידו ותפקידו משתפרק.

דע את טווח המטרה של לבך

במماץ אירובי קיימת טווח המטרדה, או במילים אחרות טווח דופק הלב האטומי, מאפשרת לך להתאמן בדרך בטוחה, עילאה וללא מעמסה מיותרת ומסורנית לבך.

טווח המטרה מבוסס על גיל ורמת כושרך האישית. מוחקרים בתחום זה מעריכים כי אמונן בטוחו של 90%-60% ממקSYM פעילות לב בן מהווים את הגבולות אליהם עליך לשאוף ולהגיע באמון אירובי.

כיצד מודדים דופק לב?

שים לב לאירובי. לפיק שטי דרי כים למדידת דופק לב.

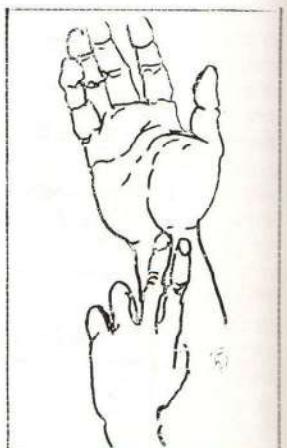
ציוו א' - העורק הקróתידי בצוואר - השתמש בשתי אכבעות (אך לא בגודל). הנה אונון בקן ישר מתחתי לפניה החיצונית של העין. והירוק אין להחוץ ווקת זימת הדם.

עורכי המחול האירובי משינימים משוערו הדגמה שב們 המשתקפים מוחקים את המדיך שהוא מודול לתנועות חזה רות, מהירות וביפוי ועד לשוערים המבוססים על עקרונות פיזיולוגיים בעלי בטיחות ויעילות מירביים. ברור לנו כי שמה של האירובי פומלי מחמת היותו "כיף". מלאני אנשים וביעיר נשים הגיעו לשיפור כושרם הנפשי וסביר להיכם ללא האכاب ואין הנחות הקשורים ברוב סוגיו הספורט המסוטטיים.

צורת השיעור למחול אירובי משתנה מהדגם צעדי מחול וריקוד על ידי המדריך ולאחריה תנועותיו וצעדיו על ידי המשתקפים, הבניות מקפיצות וחזרות על עצמן ועד לשער אמין ייעיל המבוסס על עקרונות פיסיולוגיים ובזקניהם רק ימים.

צורת השער למחול אירובי משתנה מהדגם צעדי מחול וריקוד על ידי המדריך ולאחריה תנועותיו וצעדיו על ידי המשתקפים, הבניות מקפיצות וחזרות על עצמן ועד לשער אמין ייעיל המבוסס על עקרונות פיסיולוגיים ובזקניהם רק ימים.

היבור המציג לשוערים אינו שופט את מבנה השער או יכולתו אלא את אישיותו של המדריך. לצערנו המדריך המאמון בעל הסמכה והכח רה מושחת ואינטנסיבית, הוא מי עוט בנסיבות ההדרכה המקובלות של מועדוני ספורט, סטודיו ומרכז קהילה. מרבית המשתקפים בשער האירובי אינם נהנים מהדריך ובשותף שמדויט ספקים לשיפורו של המתאמן, בغالל כישורי הם הלקויים של המדריכים. תקוותי היא כי התעניינות בתכנית אירובית בונה כהלה, תעוזר למדריך ולცבור להציג שיפור פיסי וחברתי בשער האירובי.

קשר אידובי נאותה? לפחות שלוש פעמים בשבוע ורצוי אפילו חמש. לאחרונה קיימת עדות לכך שאין צורך בפעילויות מסוימות מדי ובתדירות גבוהה במילוי כדי להשיג כושר וסיבולת. שלוש עד חמיש פעמים בשבוע ייענו על תנאי זה. בכלל מקרה, כפי שציינו למטה, יש להקשיב לגופך ולא להעמיס עליו יותר על המידה.

סוג הפעילויות והתנונות

הפעילויות האירוביות מוגדרת על ידי תנועה מתמשכת ורhythmic של שריר רים הגדולים בגוף. (רגלים, ידים וחזה), בעוצמה המותאמת לך או שית, לפי גילך וכושרך – כפישקבה בטוחה האימוני ודופק המטרה שלך. אם הפעילויות אינה סדרה ואינה מתמשכת, לא יושגו האפקטים של סיבולת לב וטושר אירובי.

כמו גם מסוכן מדי לעבו מ פעילות דינמית מסוימת לעבותה קרע על החת קצב דופק הלב. למדריך מסוים בפעילויות אירובי, יש כל הידע והאמצעים לארגן, לבקר ולבדוק אם המשתמשים, פעילים בטוחה נזוצה הייעיל.

במאמר הבא: חימום והרפה לשירות גוף הגמישות ומונעת פגיעות.

צ'יו ב' – העורק הרדיאלי באמה – הנח שתאי עצביות מעל פרק כף היד בצד החיצוני.
כעת, לאחר שמצאת את הדופק, ספר את מספר הפעימות במשך 10 שניות והכפל ב-6 (אפשר גם בצד ההפוך, מודול ב-6 שניות והכפל ב-10).

כדי לחשב את טווח המטריה עליון למדוד את דופק לבך במנוחה. מדידה זו תעשה בבוקר לפני קומו מה침יטה, לאחר שיעיל את דופק לבך במנוחה: עבב' לחשב את דופק לבך האימוני: 220 – דופק לב מקסימלי לתינוק בן יומי

– פחות גילך

– פחות דופק לבך במנוחה
= שווה לעותdot דופק הלב
המקסימלי לגילך
× הכפל ב-0.6 לקבוע 60%
+ חוסך דופק לב במנוחה
= טווח המטריה הנמוך (60%)
של דופק לבך

כעת חזרו והכפל לפי 0.85 במקומם 0.6. שתחם של דופק לבך האימוני. העלין של דופק לבך האימוני. וכוריו וקסב לגולפני נסחה וזה היא טוביה אך המדע מראה כי שימוש בפעימות הלב כמו מודול מוחלט ובטוחה אינם נכוןים. תרופות גורמים אחרים משפיעים על דופק הלב. לכן חובה עליך להקשיב לגוףך ולכל סיכון

מגברטייפ משוככל בעל מהירות משתנה OMICRON אלחותי

הדרך הקללה להדרכה ולמלידה "COOMBER 3060" מוגבר + טיפ קסוטה, חדש וקומפקטי, בעל מהירות משתנה תמנעות איטיות או מהירות.

חילוי
חובב
למיין אחול
וההשתלמות
ולמודאי מער וסבורט
כל ב"מ. אתני"

חרונוט בלבדים ובם ל"מ COOMBER 3060" וביניהם:

- ★ הפעגה קלה ומהירה ★ נעצמה – 65 ו- 60 ג'.★ אפשרות נוספת הוספה 2 מוגברים + כבש שדרו נטוף ורדיג.★ טיפ חיצוני ורוי ★ ניד ★ משקך קל 6.6 ק"ג★ הגטטה מגבר לטיפ חיצוני ★ שידור חומר מוגלט★ והן הסברה קולית ברזנטית ונורא.

כץ בע"מ – לשירות הגזוזה מאז 1921.

Coomber
הדרך הקללה להדרכה ולמלידה

פתרונות מלאים ותצוגה:
חברת כץ בע"מ • המה' האור-קוליית
ת"א: 03/9250-250, 9250-225 ★ ניד
 חיפה-8 ★ 04/535257 ★ ירושלים-226612
02/247636

כץ
CTS

AND LEFT בנו הוג עומדים פים אל פנים על קו המעלן או בטו ותו הצלפת אחזית דידים ימוניות לאחיזות דידים שמאליות עם בן זוג חדש הם עוברים קדימה וכך לסדרון לבן זוג חדש, או בחזרה לבסוק אל בן זוגם החדש. לא רק שני בני הזוג מוקם מקום ביחסם, זוגות שמולמים, בחווים עברו לבחורה חדשה ובוחרות עבורי לבחורה עם זוגות שמולמים, בחווים עברו לבחורה חדשה ובחורה מהליפה מקום אחר וגם כל השורה החליפה מקום הע שרווה שמולמה.

כיוון תנועה: הקלטמים שעבדו את השימוש והוא במעגל בתנועה שמאלה – בכיוון השעון באירועים שמחים. ולכיוון השני ברוקוד אבלות. הסל' בים עגם הם עבדו את השימוש עמו ברוקודיהם ימינה – ננד כיון השעון, ולעתים שמאלה ברוקוד האבלות. חוסר העיקבות בכיוון הרוקוד מנסה על ההසבר לתופעה. שני הסברים רום ורוחם כהסביר התופעה הנ"ל: אחד: ישדו בתנועת התפשטות של השבטים באירופה. **הקלטמים** נעו במועל בכיוון השעון קהמורה לים התיכון וצפונה לרינאייה לעומת אבות הסלבטים שנענת התפשטותם באירופה היה בכיוון ההפן.

ההסבר השני לתופעה הוא מוצאים של אבות השבטים הנודדים לשמש מציגן או מדורם לקו המשווה. אלה שמקודם מדורם לקו המשווה כיון ההתקדמות ברוקודיהם הוא ננד כיון השעון כמו תנועת השימוש מזרחה לאצפון ולמצרבה.

המשר מעמוד 23

תבניות מסוכבות: תבניות ריקוד מסווכבות מוקוּן בירקוד המעגל אשר הפתוחו מריקודי הזרות המוליכה וירקודי החבורה. המבנים מסווכבים הופיעו בעיקר בירקוד LONGWAY מבנה תבנית הריקוד היה תליי בכל המשטפים, 2, 4 – גנות ויתר. התבניות הפתוחות של תבניות מסוכבות בריקודים כמו **מוזקה קוקבוֹיאק** פולוֹני מפולין, ריקוד הדיל הסקוטי וריקודים סקנדיניביים וצרפתיים שהפתחו מהאהרונים. כולם החלו את צעדיהם אמרור בעיגל וככל שנעשו נחלת הכלל ומשמו באירועים חברתיים, כך היו הם הזרמות למגש חברתי והזרמות להציג צעדים ותבניות חדשות ומסוכבות יותר. תה' ליר' זה של ריקודי החצ' החל בתהילת המאה ה-16 במוקדי הכח של אריאופה. ריקודי החצ' עדין כללו אלמנטים טקסיים עתיקים לצד התייחסות סימבולית לאירוע וtab' נוות הריקוד דוגמאית איזות שמות או סמלים שונאים ע"י תבניות העזים. צעדיו הריקוד היו פושטים אך התבניותיהם היו מושוכבות ואחריות מדויים רבת ומגוונות נתנו אפשרות לדרכו לתנועה רבתה. ריקודים כאלה החליפו הרקדים מוקומות בינם תוך שינוי באחיזת הרים כמו GRAND CHAIN/GRAD RIGHT

גַם וּקְוֹנוֹסְרָבִים.
הֵם נִשְׁעָנוּ בְּרֶכֶבּוֹת,
גַם וּקְוֹנוֹסְרָבִים.
הַנִּסְיָה לִירוּשָׁלָם,
גַם וּקְוֹנוֹסְרָבִים.
אֲרָכוּ בְּשֻׁתְּחִים,
גַם וּקְוֹנוֹסְרָבִים...

המשדר מעממוד 20

...ומושVICIM הצעים ומפריטים את כל הנקודות אותם וכן שדו שיר זה שנים רבות אך כאשר תודגמו "ג'ים" לדריבת ו"קונסרביס" לשימורוים, נעשו המילים המקוריות חסרות כל משמעות והפכו מ"ג'ים וקונסרביס" ל"צ'ר'לי קצ'ר'לי". ש להוסיף כי המילה נורם וזה נעל אף הוא חלק במעבר מ"ג'ים וקונסרביס" ל"צ'ר'לי קצ'ר'לי".¹⁾ בעוד שהמלחינים המקומיות, החזרות משך השיר כולם, הן בעלות ממשמעות ומשמעות לא דרך את הדריבת והשמימורי, הרי שהמלחינים שבאו במקומן הן חסרות כל משמעות שהוא ותפקידן רק למלא חלל רитמי ולעורר מעין הנמרו המשווג באמצעות קישוקש".

הערות:

- 2) מאמר זה מבוסס על הרצאה שיתנה בסדנה למדריפים בכיריהם בשנות תשמ"ג.
- 3) כותב המאמר ישמח לקבל מהקוראים, דוגמאות לשניות שונות במילויים ובמנגיות.

לשיר את הטריאולה כהכללה. ארבע ההברות של המלים "עוור אחים" לא היו כל קושי אך במרוצת השנים נגברה מיהוותו של השיר וקשה היה לשדר "עוור אחים". במיליה "מוכר" ("חומר"), שלוש הבורות בלבד וכך געלא גם צליל אחד מהמנגינה. יש לציין כי במיליה "מוכרחים" אינה יצורה ממשית שונה או הפוכה כפי שצווין בזוגמאות הקדומות אך יש לשער כי מחבר הטקסט התכוון לעודר בזרע "עוור אחים" אסוציאציית מקראית ואילו מיליה "מוכרחים" שהוא מילה שימושית בשפת ימיום, מפחיתה משמעותה וקריאת האפעתיות "עוור אחחים".

וניסים פרק זה בסיפור קצר המתאים לעניינו. בראשית שנות העשורים, יצאה קבוצת צופים ברכבת מtel Aviv לירושלים. את הרופתקאותיהם הנציחו בשיר שנעימיתו מורה אוירופה וכל בית שלו תיימס בפומון "בורושט מיט קווטר בלך" (חמייה עם תפוחי אדמה). בין שלשונים של הצופים התחה עברית, שמו בפיימון שתי מילויים מתחאומות אך הן ותagaraות מיינן מוגנות אותו בחוץ ולמעם לירושלים. מילים אלה, "ים וקונסරבטיס", גם הן אין בעריותן אך/aboutם מים עדין לא "הומצאו" המילים "דריבת ושינויים" וכך שרדו מאה, משך שנים ורבות,

RKL RKL RKL

הקלטה שתפקיד אתכם

עכשו כדאי להקליט מוסיקה להתקדה
ולהאזנה בכך על קלטות **ALK**

RKL רישיון הקלטה גבוהה
RKL איכות צליל מעולה
RKL השמעה רצופה ללא תקלות

מפנייך בלבד: גיל אימפרור
להזמנות מרכזיות: טל. 03-736138

ייצור: ארכ'ל בית-זרע